

Europeiska unionens officiella tidning

L 76

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextioförsta årgången

19 mars 2018

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/409 av den 14 mars 2018 om ändring av rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land 1

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/410 av den 14 mars 2018 om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar, och beslut (EU) 2015/1814 ⁽¹⁾ 3
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/411 av den 14 mars 2018 om ändring av direktiv (EU) 2016/97 vad gäller tillämpningsdatumet för medlemsstaternas införlivandeåtgärder ⁽¹⁾ 28

BESLUT

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2018/412 av den 14 mars 2018 om ändring av beslut nr 466/2014/EU om beviljande av en EU-garanti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån och lånegarantier till projekt utanför EU 30

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2018/409

av den 14 mars 2018

om ändring av rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 209 och 212,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Garantifonden för åtgärder avseende tredje land (nedan kallad *fonden*) regleras av rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 ⁽²⁾.
- (2) Fonden tillförs medel genom ett årligt bidrag från unionens allmänna budget, ränta från fondens investerade medel och belopp som återvunnits från försumliga gäldenärer.
- (3) Intäkter från riskpremier som genererats från Europeiska investeringsbankens (EIB) finansieringstransaktioner med garanti från unionens budget bör inbetalas till fonden.
- (4) När överskottet i fonden överstiger 10 % av unionens totala utestående kapitalbelopp, bör överskottet återbetalas till unionens allmänna budget för att bättra skydda unionens allmänna budget mot ytterligare eventuella fallissemangsrisker från EIB:s finansieringstransaktioner för att hantera den långsiktiga ekonomiska motståndskraften för flyktingar, migranter och värd-, transit- och ursprungssamhällena som en strategisk respons för att ta itu med de bakomliggande orsakerna till migration.
- (5) Förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande strecksats läggas till:

”— intäkter från riskpremier som genererats av EIB:s finansieringstransaktioner som omfattas av unionens garanti som omfattas av ersättning.”

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 8 februari 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 27 februari 2018.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 av den 25 maj 2009 om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land (EUT L 145, 10.6.2009, s. 10).

2. I artikel 3 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Om fondens tillgångar överstiger 10 % av unionens totala utestående kapitalbelopp ska överskottet återbetalas till Europeiska unionens allmänna budget. Detta överskott ska betalas i en enda transaktion till en särskild rubrik i inkomstberäkningen i Europeiska unionens allmänna budget för år $n + 1$ på grundval av differensen vid slutet av år $n - 1$ mellan 10 % av unionens totala utestående kapitalbelopp och värdet av fondens nettotillgångar, beräknat i början av år n .”

3. Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Kommissionens ska överlåta fondens ekonomiska förvaltning på EIB.

Senast den 30 juni 2019 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en oberoende extern utvärdering av för- och nackdelarna med att anförtro den ekonomiska förvaltningen av tillgångarna i fonden och Europeiska fonden för hållbar utveckling till kommissionen, EIB, eller till en kombination av båda, med beaktande av relevanta tekniska och institutionella kriterier som används vid jämförelse av kapitalförvaltningstjänster, inklusive teknisk infrastruktur, en jämförelse av kostnader för tillhandahållna tjänster, den institutionella strukturen, rapportering, resultat, ansvarsskyldighet och sakkunskapen hos varje institution och övriga kapitalförvaltningsuppdrag avseende Europeiska unionens allmänna budget. Utvärderingen ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.”

4. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Senast den 31 maj varje år ska kommissionen till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten överlämna en årsrapport om fondens förvaltning under det föregående kalenderåret. Årsrapporten ska innehålla en presentation av fondens finansiella ställning och information om verksamheten vid utgången av föregående kalenderår, de finansiella flödena liksom betydande transaktioner och all relevant information om räkenskaperna, såsom detaljerad information om utestående kapital för garanterade lån eller fondens tillgångar under det föregående kalenderåret samt slutsatser och lärdomar. Rapporten ska också innehålla information om fondens ekonomiska förvaltning och fondens resultat och risker vid utgången av föregående kalenderår. Från och med 2019 och vart tredje år därefter ska den även inbegripa en bedömning av lämpligheten av det målbelopp på 9 % och det tröskelvärde på 10 % för fonden som avses i artikel 3 andra respektive tredje stycket.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 14 mars 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI
Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA
Ordförande

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/410

av den 14 mars 2018

om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar, och beslut (EU) 2015/1814

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽⁴⁾ fastställdes ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen, vars syfte var att på ett kostnadseffektivt och ekonomiskt effektivt sätt minska utsläppen av växthusgaser.
- (2) Europeiska rådet gjorde i oktober 2014 ett åtagande om att till 2030 minska de totala utsläppen av växthusgaser i unionen med minst 40 % jämfört med 1990 års nivåer. Alla ekonomiska sektorer bör bidra till uppnåendet av dessa utsläppsminskningar och målet ska uppfyllas på det mest kostnadseffektiva sättet genom Europeiska unionens system för utsläppshandel (EU:s utsläppshandelssystem, EU ETS), med en minskning på 43 % jämfört med 2005 års nivåer till 2030. Detta bekräftades i unionens och dess medlemsstaters planerade, nationellt fastställda åtaganden om minskning av utsläppen, som lämnades till sekretariatet för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) den 6 mars 2015.
- (3) Parisavtalet som antogs den 12 december 2015 under UNFCCC (nedan kallat *Parisavtalet*) trädde i kraft den 4 november 2016. Dess parter har enats om att hålla ökningen av den globala genomsnittstemperaturen långt under 2 °C jämfört med förindustriella nivåer och att fortsätta att anstränga sig för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C jämfört med förindustriella nivåer. Parterna har också enats om att regelbundet utvärdera genomförandet av Parisavtalet för att bedöma de gemensamma framstegen med uppnåendet av Parisavtalets syfte och dess långsiktiga mål.

⁽¹⁾ EUT C 71, 24.2.2016, s. 57.

⁽²⁾ EUT C 240, 1.7.2016, s. 62.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 6 februari 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 27 februari 2018.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (4) I linje med det åtagande som medlagstiftarna uttryckte i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets beslut 406/2009/EG ⁽²⁾ bör alla ekonomiska sektorer bidra till minskningen av växthusgasutsläppen. Unionen och dess medlemsstater har i enlighet med Parisavtalet förpliktat sig till ett utsläppsminskingsmål som omfattar hela ekonomin. Arbeta med att begränsa utsläppen från den internationella sjöfarten genom Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) pågår och bör uppmuntras. IMO har inlett ett förfarande för att under 2018 anta en inledande utsläppsminskingsstrategi för att minska växthusgasutsläppen från den internationella sjöfarten. Antagandet av ett ambitiöst utsläppsminskingsmål som en del av denna inledande strategi har blivit en brådskande angelägenhet och är viktigt för att säkerställa att den internationella sjöfarten bidrar med en skälig andel av de ansträngningar som krävs för att uppnå målet på långt under 2 °C, som man enats om i Parisavtalet. Kommissionen bör se över detta regelbundet och rapportera minst en gång om året till Europaparlamentet och rådet om de framsteg som uppnåtts i IMO mot ett ambitiöst utsläppsminskingsmål och om kompletterande åtgärder för att säkerställa att sektorn på ett lämpligt sätt bidrar till de ansträngningar som krävs för att uppnå de mål man enats om i Parisavtalet. IMO eller unionen bör inleda arbetet från och med 2023, däribland det förberedande arbetet med antagande och genomförande med vederbörlig uppmärksamhet från alla berörda parter.
- (5) Europeiska rådet bekräftade i oktober 2014 i sina slutsatser att ett välfungerande, reviderat utsläppshandelssystem med ett instrument för stabilisering av marknaden kommer att vara det huvudsakliga europeiska instrumentet för att uppnå målet om en minskning med minst 40 %, med en årlig minskningsfaktor på 2,2 % från och med 2021. Europeiska rådet bekräftade även att gratis tilldelning inte kommer att löpa ut och att befintliga åtgärder kommer att fortsätta efter 2020 för att förebygga risken för koldioxidläckage till följd av klimatpolitiken, så länge inga jämförbara ansträngningar genomförs i andra större ekonomier, utan att den andel utsläppsrätter som ska auktioneras ut minskas. Den auktionerade andelen bör i direktiv 2003/87/EG uttryckas som en procentsats för att ge ökad planeringssäkerhet för investeringsbeslut, öka insynen och göra det övergripande systemet enklare och mer lättförståeligt.
- (6) Det är en central prioritering för unionen att inrätta en motståndskraftig energiunion för att tillhandahålla medborgarna och näringslivet säker, hållbar, konkurrenskraftig och prisvärd energi. Att uppnå detta förutsätter fortsatta ambitiösa klimatåtgärder, med EU:s utsläppshandelssystem som en hörnsten i unionens klimatpolitik, och förutsätter även framsteg med de andra aspekterna av energiunionen. Genomförande av de mål som fastställdes i unionens ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030 bidrar till ett meningsfullt koldioxidpris och fortsatta kostnadseffektiva minskningar av växthusgasutsläppen.
- (7) I artikel 191.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs att unionens politik ska bygga på principen att förorenaren bör betala och på denna grund föreskrivs i direktiv 2003/87/EG en stegvis övergång mot full auktionering. Strävan att undvika koldioxidläckage rättfärdigar ett tillfälligt uppskjutande av den fulla auktioneringen och riktad gratis tilldelning av utsläppsrätter till industrin är motiverad för att hantera en verklig risk för ökning av utsläppen av växthusgaser i tredjeländer, där industrin inte omfattas av jämförbara koldioxidbegränsningar, så länge jämförbara klimatpolitiska åtgärder inte vidtas inom andra större ekonomier.
- (8) Auktionering av utsläppsrätter förblir den allmänna regeln, med gratis tilldelning som undantag. I kommissionens konsekvensbedömning specificeras att den andel utsläppsrätter som ska auktioneras under perioden 2013–2020 uppgår till 57 %. Den andelen bör i princip förbli 57 %. Den består av utsläppsrätter som auktioneras ut på medlemsstaternas vägnar, inklusive utsläppsrätter som reserverats för nya deltagare men som inte tilldelats, utsläppsrätter för modernisering av elproduktionen i vissa medlemsstater och utsläppsrätter som ska auktioneras ut vid en senare tidpunkt på grund av att de placerats i den reserv för marknadsstabilitet som upprättas genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/1814 ⁽³⁾. Den andelen bör inkludera 75 miljoner utsläppsrätter som används för att stödja innovation. Om efterfrågan på gratis utsläppsrätter gör att det blir nödvändigt att tillämpa en enhetlig sektorsövergripande korrigeringsfaktor före 2030, bör den andel utsläppsrätter som ska auktioneras ut under den tioårsperiod som börjar den 1 januari 2021 minskas med upp till 3 % av det totala antalet utsläppsrätter. Av solidaritets-, tillväxts- och sammankopplingskäl kommer 10 % av de av utsläppsrätter

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser (EUT L 140, 5.6.2009, s. 63).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/1814 av den 6 oktober 2015 om upprättande och användning av en reserv för marknadsstabilitet för unionens utsläppshandelssystem och om ändring av direktiv 2003/87/EG (EUT L 264, 9.10.2015, s. 1).

som ska auktioneras ut av medlemsstaterna att fördelas bland de medlemsstater vars bruttonationalprodukt (BNP) per capita till marknadspris inte översteg 90 % av genomsnittet i unionen för 2013, medan resten bör fördelas mellan samtliga medlemsstater baserat på verifierade utsläpp. Undantaget för vissa medlemsstater med en genomsnittsinkomst per capita som är mer än 20 % högre än genomsnittet i unionen i förhållande till den fördelningen under perioden 2013–2020 bör upphöra att gälla.

- (9) Med tanke på samspelet mellan klimatpolitiken på unionsnivå och nationell nivå, bör medlemsstaterna ha möjlighet att annullera utsläppsrätter från sin auktionsvolym vid stängning av elproduktionskapacitet på sitt territorium. För att säkerställa förutsägbarhet för verksamhetsutövare och marknadsaktörer när det gäller antalet tillgängliga utsläppsrätter bör möjligheten att annullera utsläppsrätter i sådana fall begränsas till ett antal som motsvarar den berörda anläggningens genomsnittliga verifierade utsläpp under en period på fem år före stängning.
- (10) För att bevara miljöfördelarna med utsläppsminskningar i unionen, då tredjeländers åtgärder inte ger jämförbara incitament för industrin att minska utsläppen, bör gratis tilldelning under en övergångsperiod fortsätta till anläggningar inom sektorer och delsektorer som löper en verklig risk för koldioxidläckage. Erfarenheterna av den praktiska tillämpningen av EU:s utsläppshandelssystem har bekräftat att olika sektorer och delsektorer i varierande grad löper risk för koldioxidläckage och att gratis tilldelning har förhindrat koldioxidläckage. Vissa sektorer och delsektorer kan anses ha en högre risk för koldioxidläckage, medan andra har möjlighet att överföra en betydande del av kostnaderna för utsläppsrätter för att täcka sina utsläpp till produktpriserna utan att förlora marknadsandelar och endast bär den återstående delen av kostnaderna, så att de löper låg risk för koldioxidläckage. Kommissionen bör fastställa och särskilja de berörda sektorerna på grundval av deras handels- och utsläppsintensitet, för att bättre kunna identifiera sektorer som löper en verklig risk för koldioxidläckage.

Även om bedömningen av sektorer och delsektorer bör äga rum på en 4-siffrig nivå (Nace-kod 4), bör det även anges särskilda omständigheter då det kan vara lämpligt att ha möjlighet att begära en bedömning på en 6-siffrig eller en 8-siffrig nivå (Prodcom). En sådan möjlighet bör finnas, när sektorer och delsektorer tidigare har bedömts vara utsatta för koldioxidläckage på en 6-siffrig eller 8-siffrig nivå (Prodcom), med beaktande av att vissa Nace-koder, särskilt de som slutar med .99, omfattar olika typer av verksamhet som "inte klassificeras någon annanstans" (n.e.c.). Om en sektor eller delsektor omfattas av raffinaderiernas riktmärke och ett annat produktriktmärke, bör detta förhållande beaktas, så att man vid behov kan göra en kvalitativ analys av risken för koldioxidläckage för att säkerställa lika villkor för produkter som tillverkas både i raffinaderier och i kemiska fabriker. Om en tröskel överskrids enligt kriterierna för handels- och utsläppsintensitet, vilken fastställs utifrån de olika sektorernas och delsektorernas möjlighet att föra vidare kostnader till produktpriserna, bör den berörda sektorn eller delsektorn anses löpa risk för koldioxidläckage. Övriga sektorer och delsektorer bör anses ha låg eller ingen risk för koldioxidläckage. Genom att beakta möjligheterna för sektorer och delsektorer utanför elproduktion att föra kostnader vidare till produktpriserna bör också oförutsedda vinster minska. Om inte annat beslutas vid en översyn enligt artikel 30 i direktiv 2003/87/EG, bör gratis tilldelning till sektorer och delsektorer som anses utgöra en låg eller ingen risk för koldioxidläckage, med undantag av fjärrvärme, minska med samma antal utsläppsrätter efter 2026, för att tilldelningen gratis utsläppsrätter ska vara noll 2030.

- (11) De riktmärkesvärden för gratis tilldelning som är tillämpliga från 2013 och framåt bör ses över, så att oförutsedda vinster undviks, och för att återspegla den tekniska utvecklingen i de berörda sektorerna under perioden 2007–2008 och varje senare period för vilken gratis tilldelning fastställts i enlighet med artikel 11.1 i direktiv 2003/87/EG. För att återspegla den tekniska utvecklingen inom de berörda sektorerna och anpassa riktmärkesvärden till den berörda tilldelningsperioden, bör det fastställas att de riktmärkesvärden för gratis tilldelningar till anläggningar som fastställts på grundval av uppgifter från åren 2007 och 2008 ska uppdateras i linje med den konstaterade förbättringen. Av förutsägbarhetsskäl bör detta göras på grundval av en faktor som representerar bästa möjliga bedömning av framstegen i alla sektorer, vilken bör beakta tillförlitliga, objektiva och verifierade data från anläggningar, med hänsyn tagen till den genomsnittliga prestandan för de 10 % som utgör de mest effektiva anläggningarna, så att riktmärkesvärdena återspeglar den faktiska förbättringstakten. Om uppgifterna visar en årlig minskning på mindre än 0,2 % eller mer än 1,6 % av 2007–2008 års värde under den relevanta perioden, bör motsvarande riktmärkesvärde justeras med andra procenttal än den faktiska förbättringstakten, så att incitament för utsläppsminskningar bevaras och innovation belönas på lämpligt sätt. För perioden 2021–2025 bör dessa riktmärkesvärden justeras för varje år mellan 2008 och mitten av perioden 2012–2025 med antingen 0,2 % eller 1,6 %, vilket leder till en förbättring på 3 % respektive 24 % jämfört med

det tillämpliga värdet under perioden 2013–2020. För perioden 2026–2030 bör dessa riktmärkesvärden justeras på samma sätt, vilket leder till en förbättring på 4 % respektive 32 % jämfört med det tillämpliga värdet under perioden 2013–2020. För att säkerställa lika villkor för produktion av aromater, vätgas och syntesgas i raffinaderier och kemiska fabriker bör riktmärkesvärdena för aromater, vätgas och syntesgas fortsätta att justeras efter raffinaderiernas riktmärken.

- (12) Nivån för gratis tilldelning för installationer bör anpassas bättre till de faktiska produktionsnivåerna. Därför bör tilldelningarna regelbundet justeras på ett symmetriskt sätt, så att relevanta ökning och minskningar i produktionen beaktas. De uppgifter som används i detta sammanhang bör vara fullständiga, konsekventa och oberoende kontrollerade samt ha lika hög precision och kvalitet som de uppgifter som används för att fastställa gratis tilldelning. För att förhindra manipulation eller missbruk av systemet för anpassningar av tilldelningar och undvika onödiga administrativa bördor, med beaktande av den tidsfrist som tillämpas för anmälan av ändringar i produktionen och med tanke på behovet av att säkerställa att ändringar av tilldelningarna görs på ett ändamålsenligt, icke-diskriminerande och enhetligt sätt, bör det relevanta tröskelvärdet fastställas till 15 % och bedömas på grundval av ett glidande medeltal över två år. Kommissionen bör kunna överväga att införa ytterligare åtgärder, såsom användning av absoluta tröskelvärdet när det gäller ändringar av tilldelningarna eller med avseende på den tidsfrist som tillämpas för anmälan av ändringar i produktionen.
- (13) Det skulle vara önskvärdt att medlemsstaterna i enlighet med reglerna för statligt stöd delvis kompenserar vissa anläggningar inom sektorer eller delsektorer som har konstaterats vara utsatta för avsevärd risk för koldioxidläckage på grund av kostnader för utsläpp av växthusgaser som förs vidare till elpriserna, inbegripet bland annat den del av anläggningarnas egen elförbrukning som produceras genom förbränning av restgaser. Genom att sträva efter att använda högst 25 % av inkomsterna från auktionering av utsläppsrätter för att ersätta indirekta kostnader är det sannolikt att medlemsstaterna både underlättar uppnåendet av målen för EU:s utsläppshandelssystem och bevarar den inre marknads och konkurrensvillkorens integritet. För att öka transparensen gällande i vilken utsträckning sådan kompensation ges bör medlemsstaterna regelbundet rapportera till allmänheten om vilka åtgärder de infört samt vilka mottagarna av kompensationen är, samtidigt som man säkerställer att vederbörlig hänsyn tas till vissa uppgifters konfidentiella karaktär samt till relaterade dataskyddsaspekter. Om en medlemsstat använder en betydande del av sina auktionsintäkter till att ersätta indirekta kostnader, är det särskilt viktigt att skälen till detta offentliggörs. Vid översynen av riktlinjerna för statligt stöd vad gäller kompensation för indirekta utsläppskostnader bör kommissionen bland annat överväga nyttan av övre gränser för den kompensation som beviljas av medlemsstaterna. Vid översynen av direktiv 2003/87/EG bör man överväga i vilken utsträckning dessa ekonomiska åtgärder har varit effektiva när det gäller att undvika avsevärda risker för koldioxidläckage på grund av indirekta kostnader och överväga möjligheten till ytterligare harmonisering av åtgärderna, inklusive en harmoniserad mekanism. Klimatfinansiering från den offentliga sektorn kommer att spela en fortsatt viktig roll efter 2020.

Därför bör auktionsintäkterna även användas för klimatfinansieringsåtgärder i utsatta tredjeländer, framför allt i de minst utvecklade länderna, inklusive för anpassning till effekterna av klimatförändringarna, bland annat genom den gröna klimatfonden inom ramen för UNFCCC. Hur stort belopp som krävs för finansiering av klimatåtgärder beror också på de nationellt fastställda bidragens omfattning och kvalitet, efterföljande investeringsplaner och nationella processer för att planera anpassningsåtgärder. När det gäller de potentiella sociala konsekvenserna av de strategier och investeringar som krävs, bör medlemsstaterna också använda auktionsintäkter för att bidra till en rättvis övergång till en koldioxidsnål ekonomi, genom att främja kompetensutveckling och omfördelning av arbetskraft i social dialog med samhällen och regioner, där arbetsmarknaden påverkas av övergången.

- (14) Det viktigaste incitamentet på lång sikt i direktiv 2003/87/EG för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS), ny teknik för förnybar energi och banbrytande innovation i tekniker och processer med låga koldioxidutsläpp, inklusive miljösäker avskiljning och användning av koldioxid (CCU), är den koldioxidprissignal som direktivet skapar samt att utsläppsrätter för koldioxidutsläpp som undviks eller lagras permanent inte behöver överlämnas. För att komplettera de resurser som redan används för att påskynda demonstration av kommersiella CCS-anläggningar och innovativa tekniker för förnybar energi, bör utsläppsrätter dessutom användas för att tillhandahålla garanterade belöningar för utbyggnaden av CCS- eller CCU-anläggningar, ny teknik för förnybar energi och industriell innovation i tekniker och processer med låga koldioxidutsläpp i unionen för koldioxid som lagras eller undviks i tillräcklig omfattning, förutsatt att ett avtal om kunskapsutbyte har ingåtts.

Utöver de 400 miljoner utsläppsrätter som ursprungligen gjordes tillgängliga för perioden från 2021 och framåt bör intäkter från de 300 miljoner utsläppsrätter som gjordes tillgängliga för perioden från 2013–2020 och ännu inte har avsatts för innovationsverksamhet kompletteras med 50 miljoner outnyttjade utsläppsrätter från reserven för marknadsstabilitet och vid en lämplig tidpunkt användas för att stödja innovation. Beroende på i vilken utsträckning den andel utsläppsrätter som ska auktioneras ut minskas för att man inte ska behöva tillämpa en enhetlig sektorsövergripande korrigeringsfaktor, bör den mängd utsläppsrätter som är tillgänglig inom denna fond ökas med upp till 50 miljoner utsläppsrätter. Detta stöd bör till största delen vara beroende av kontrollerade utsläppsminskningar, även om det bör vara möjligt att ge visst stöd när på förhand fastställda delmål har uppnåtts, med beaktande av vilken teknik som används och de specifika förhållandena i den sektor som den används i. Det bör fastställas delmål, så att tillräckliga ekonomiska resurser kan göras tillgängliga för projektet. Den maximala andel av projektkostnaderna som får stöd kan variera beroende på projektkategori. Vederbörlig hänsyn bör tas till projekt som kommer att ha en betydande inverkan på innovationen i unionen.

- (15) År 2014 hade Grekland en BNP per capita till marknadspris som understeg 60 % av genomsnittet i unionen, men landet mottar inte stöd från moderniseringsfonden och bör därför kunna begära utsläppsrätter för att medfinansiera minskningen av koldioxidutsläppen från elförsörjningen för öar inom landets territorium. Dessa utsläppsrätter bör tas från det högsta årliga antal utsläppsrätter som avses i artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG som inte har tilldelats gratis senast den 31 december 2020 och bör auktioneras ut i enlighet med de förfaranden som är tillämpliga på moderniseringsfonden.
- (16) En moderniseringsfond bör inrättas med 2 % av det totala antalet utsläppsrätter, vilka bör auktioneras ut i enlighet med reglerna och förfarandena för auktioner som äger rum på den gemensamma auktionsplattformen enligt kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010⁽¹⁾. Beroende på i vilken utsträckning den andel utsläppsrätter som auktioneras ut minskas för att man inte ska behöva tillämpa en enhetlig sektorsövergripande korrigeringsfaktor, bör antalet utsläppsrätter som är tillgängligt inom moderniseringsfonden ökas med upp till 0,5 % av det totala antalet utsläppsrätter. Medlemsstater som under 2013 hade en BNP per capita på 60 % till marknadspris under genomsnittet för unionen bör vara berättigade till finansiering från moderniseringsfonden och bör fram till 2030 kunna avvika från principen om fullständig auktionering för elproduktion, genom att utnyttja alternativet med gratis tilldelning för att på ett öppet sätt främja realinvesteringar som medför en modernisering av energisektorn, samtidigt som de förhindrar snedvridning av den inre marknaden för energi. Investeringar inom ramen för moderniseringsfonden som syftar till att förbättra energieffektiviteten kan inbegripa investeringar i elektrifiering av transporter, framför allt vägtransporter. Förvaltningsreglerna för moderniseringsfonden bör skapa sammanhängande, övergripande och tydliga ramar för ett så effektivt genomförande som möjligt, med beaktande av behovet av lättillgänglighet för alla deltagare och möjligheterna att mobilisera investeringar i medlemsstaterna. Förvaltningsstrukturen bör vara förenlig med ändamålet att säkerställa en korrekt användning av medlen.

Förvaltningsstrukturen bör inbegripa en investeringskommitté och vederbörlig hänsyn bör tas till Europeiska investeringsbankens (EIB) sakkunskap i beslutsprocessen, såvida inte stöd ges till småskaliga projekt genom lån från en nationell utvecklingsbank eller genom bidrag via ett nationellt program som delar moderniseringsfondens mål. För att identifiera och redovisa alla potentiella intressekonflikter bör investeringskommitténs sammansättning samt ledamöternas meritförteckningar och deras intresseförklaringar offentliggöras och regelbundet uppdateras. För att säkerställa att investeringsbehoven i medlemsstater med låg nationalinkomst hanteras korrekt, bör medlen från moderniseringsfonden fördelas mellan medlemsstaterna baserat på de kombinerade kriterierna verifierade utsläpp till 50 % och BNP till 50 %. Det finansiella stödet från moderniseringsfonden kan tillhandahållas i olika former. För att mobilisera resurser och säkerställa att relevanta investeringar har en ökad effekt bör gratis tilldelning för modernisering av elproduktionen i vissa medlemsstater och de resurser som är tillgängliga från moderniseringsfonden för investeringar utanför förteckningen över prioriterade områden kompletteras med resurser från privata juridiska personer, vilket kan omfatta separata resurser från privata juridiska personer som helt eller delvis ägs av offentliga myndigheter.

- (17) I syfte att effektivisera finansieringsmekanismerna och minimera den administrativa bördan i samband med genomförandet av dem, bör de berörda medlemsstaterna ha möjlighet att under en övergångsperiod använda sin andel av de 10 % omfördelade utsläppsrätterna och gratis tilldelningen för att modernisera energisektorn i enlighet med moderniseringsfondens bestämmelser. För att säkerställa förutsägbarhet och insyn vad gäller de volymer utsläppsrätter som är tillgängliga antingen för auktionering eller för gratis tilldelning under en övergångsperiod och för de tillgångar som förvaltas av moderniseringsfonden, bör medlemsstaterna informera kommissionen om sin avsikt att öka sina resurser inom ramen för moderniseringsfonden före 2021.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 av den 12 november 2010 om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (EUT L 302, 18.11.2010, s. 1).

- (18) Europeiska rådet bekräftade vid sitt möte i oktober 2014 att det fram till 2030 fortsatt bör vara möjligt att ge gratis tilldelning till energisektorn och att villkoren för möjligheten till gratis tilldelning för modernisering av energisektorn i vissa medlemsstater bör förbättras, inbegripet villkoren öppenhet och insyn. Investeringar till ett värde av 12,5 miljoner EUR eller mer bör väljas ut av den berörda medlemsstaten genom ett konkurrensutsatt anbudsförfarande på grundval av klara och tydliga regler för att säkerställa att gratis utsläppsrätter används till att främja realinvesteringar som moderniserar eller diversifierar energisektorn i linje med energunionens mål. Investeringar till ett värde av mindre än 12,5 miljoner EUR bör också komma i fråga för finansiering genom gratis tilldelning. Den berörda medlemsstaten bör välja sådana investeringar utgående från klara och tydliga kriterier. Resultaten av urvalsförfarandet bör bli föremål för ett offentligt samråd. Allmänheten bör vederbörligen informeras i samband med urvalet och genomförandet av investeringsprojekt. Investeringarna bör kompletteras med resurser från privata juridiska personer, vilket kan omfatta separata resurser från privata juridiska personer som helt eller delvis ägs av offentliga myndigheter.
- (19) Finansiering inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem bör vara förenlig med målsättningarna för unionens ramverk för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och de långsiktiga mål som anges i Parisavtalet samt med unionens övriga finansieringsprogram, så att de offentliga utgifternas effektivitet säkerställs.
- (20) De befintliga bestämmelserna om undantag för små anläggningar från EU:s utsläppshandelssystem gör det möjligt för undantagna anläggningar att fortsätta att vara det och medlemsstaterna bör ges möjlighet att uppdatera sina förteckningar över undantagna anläggningar och för de medlemsstater som för närvarande inte utnyttjar denna möjlighet att göra detta i början av varje tilldelningsperiod. För att undvika onödiga administrativa bördor bör det också vara möjligt för medlemsstater att från EU:s utsläppshandelssystem undanta anläggningar som släpper ut mindre än 2 500 ton koldioxidequivaler under vart och ett av de tre år som föregår början av varje tilldelningsperiod och reservenheter som är i drift mindre än 300 timmar varje år under denna period. Det bör även i fortsättningen vara möjligt att inkludera ytterligare verksamheter och gaser i systemet utan att dessa betraktas som nya deltagare. Möjligheten att inkludera ytterligare verksamheter och gaser efter 2020 bör inte påverka det totala antalet utsläppsrätter i unionen inom EU:s utsläppshandelssystem eller de mängder som härrör från dessa.
- (21) I enlighet med direktiv 2003/87/EG måste medlemsstaterna lämna in en rapport om genomförandet av direktivet på grundval av ett frågeformulär eller en mall som kommissionen har utarbetat i överensstämmelse med det förfarande som avses i rådets direktiv 91/692/EEG⁽¹⁾. Kommissionen har föreslagit att rapporteringskraven i direktiv 91/692/EEG upphävs. Det är därför lämpligt att ersätta hänvisningen till direktiv 91/692/EEG med en hänvisning till det förfarande som avses i direktiv 2003/87/EG.
- (22) Genom beslut (EU) 2015/1814 inrättas en reserv för marknadsstabilitet för EU:s utsläppshandelssystem, så att auktioneringen blir mer flexibel och systemet mer motståndskraftigt. Genom det beslutet fastställs också att utsläppsrätter som inte tilldelats nya deltagare senast 2020 eller som inte tilldelats anläggningar på grund av att verksamheten upphört eller delvis upphört ska placeras i reserven för marknadsstabilitet.
- (23) Ett välfungerande, reviderat utsläppshandelssystem med ett instrument för stabilisering av marknaden är centrala medel för att unionen ska kunna nå det överenskomna målet för 2030 och uppfylla de åtaganden som gjorts inom ramen för Parisavtalet. En reserv för marknadsstabilitet kommer att inrättas 2018 enligt beslut (EU) 2015/1814 och tas i bruk 2019 i syfte att åtgärda den nuvarande obalansen mellan tillgång och efterfrågan på utsläppsrätter. Med tanke på behovet av att ge en trovärdig signal för investeringar för att minska koldioxidutsläppen på ett kostnadseffektivt sätt och i syfte att stärka EU:s utsläppshandelssystem bör beslut (EU) 2015/1814 ändras genom en ökning fram till den 31 december 2023 av de procentsatser som används för att fastställa det antal utsläppsrätter som ska placeras i reserven varje år. Som en långsiktig åtgärd för att förbättra EU:s utsläppshandelssystem ska fungera bör dessutom, om inget annat beslutas vid den första översynen i enlighet med artikel 3 i beslut (EU) 2015/1814, från och med 2023 de utsläppsrätter som ingår i reserven utöver det totala antal utsläppsrätter som auktionerats ut under det föregående året inte längre vara giltiga. Vid regelbundet återkommande översyner av hur reserven fungerar bör man också överväga huruvida dessa ökade procentsatser ska bibehållas.
- (24) Direktiv 2003/87/EG bör ses över mot bakgrund av den internationella utvecklingen och de internationella insatser som görs för att uppnå Parisavtalets långsiktiga mål. Även åtgärderna för att stödja vissa energiintensiva industrier som kan vara utsatta för koldioxidläckage i enlighet med artiklarna 10a och 10b i direktiv 2003/87/EG bör ses över mot bakgrund av klimatpolitiska åtgärder i andra stora ekonomier. Vid översynen av direktiv

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön (EGT L 377, 31.12.1991, s. 48).

2003/87/EG kan man i detta sammanhang överväga huruvida det är lämpligt att ersätta, anpassa eller komplettera eventuella befintliga åtgärder för att förhindra koldioxidläckage genom koldioxidjustering vid gränserna eller alternativa åtgärder, förutsatt att dessa åtgärder är helt förenliga med Världshandelsorganisationens regler, så att importörer av produkter som tillverkas av de sektorer eller delsektorer som fastställs i enlighet med artikel 10a i direktiv 2003/87/EG tas med i EU:s utsläppshandelssystem. Kommissionen bör rapportera till Europaparlamentet och rådet inom ramen för varje global översyn som överenskommit inom ramen för Parisavtalet, särskilt vad gäller behovet av en skärpning av unionens strategier och åtgärder, däribland EU:s utsläppshandelssystem, med tanke på unionens och medlemsstaternas nödvändiga minskningar av växthusgasutsläppen. Kommissionen bör kunna lägga fram förslag till Europaparlamentet och rådet om att på lämpligt sätt ändra direktiv 2003/87/EG. Som en del av kommissionens regelbundna rapportering i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 ⁽¹⁾ bör den också bedöma resultatet av 2018 års stödjande dialog inom ramen för UNFCCC (Talanoa-dialogen).

- (25) För antagande av icke-lagstiftningsakter med allmän räckvidd för att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar av lagstiftningsakten bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på artiklarna 3d.3, 10.4, 10a.1, 10a.8, 10b.5, 19.3, 22, 24.3, 24a.1, 25a.1 och 28c i direktiv 2003/87/EG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd utförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽²⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter. När det gäller delegering i enlighet med artikel 10.4 i direktiv 2003/87/EG, bör de medlemsstater som inte använder den gemensamma plattformen för auktionering kunna fortsätta att inte göra det. Delegeringen bör inte heller påverka medlemsstaternas rätt att bestämma hur deras auktionsintäkter ska användas.
- (26) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av artiklarna 10a.2 tredje till sjätte styckena, 10a.21, 10d, 14.1, 14.2, 15, 16 och 21.1 i direktiv 2003/87/EG samt bilagorna IV och V till det direktivet bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽³⁾.
- (27) I syfte att minska tilldelningen av befogenheter till kommissionen till ett minimum bör de befintliga befogenheterna för antagande av akter rörande följande återkallas: hur den särskilda reserven i artikel 3f.9 i direktiv 2003/87/EG ska fungera, ytterligare specificering av antalet internationella reduktionsenheter för utbyte, tilldelning av det antal internationella reduktionsenheter som får utbytas i artikel 11a.8 i det direktivet och fastställande av ytterligare standarder för vad som får utbytas i artikel 11a.9 i det direktivet och fastställandet av ytterligare regler om dubbelräkning i artikel 11b.7 i det direktivet. Rättsakter som antagits enligt dessa bestämmelser fortsätter att gälla.
- (28) De akter som antagits i enlighet med direktiv 2003/87/EG rörande områden där detta direktiv ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter eller genomförandeakter fortsätter att gälla tills de upphävs eller ändras. Den sista kolumnen i bilaga I till kommissionens beslut 2011/278/EU ⁽⁴⁾ kommer att upphävas om och när kommissionen antar en genomförandeakt i syfte att fastställa reviderade riktmärkesvärden för gratis tilldelning. För att öka förutsägbarheten och förenkla de administrativa förfarandena bör kommissionens beslut 2014/746/EU ⁽⁵⁾ fortsätta att gälla till och med utgången av 2020.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

⁽²⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 130, 17.5.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens beslut 2014/746/EU av den 27 oktober 2014 om fastställande, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, av en förteckning över sektorer och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage, för perioden 2015–2019 (EUT L 308, 29.10.2014, s. 114).

- (29) De delegerade akter och genomförandekter som avses i detta direktiv, i synnerhet bestämmelser om övervakning, rapportering och verifiering och om unionsregistret, bör syfta till att i möjligaste mån förenkla bestämmelserna och minska den administrativa bördan utan att undergräva miljöintegriteten, säkerheten eller tillförlitligheten hos EU:s utsläppshandelssystem. När kommissionen utarbetar sådana akter, bör den i synnerhet bedöma hur effektiva förenklade regler för övervakning är, inklusive för reservkraftaggregat, med hänsyn tagen till antalet driftstimmar per år, och för andra små utsläppskällor, samt även bedöma möjligheterna att vidareutveckla dessa regler.
- (30) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011 ⁽¹⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (31) Detta direktiv syftar till att bidra till målet om en hög miljöskyddsnivå i enlighet med principen om hållbar utveckling på det ekonomiskt mest effektiva sättet och samtidigt ge anläggningar tillräcklig tid att anpassa sig och särskilt drabbade personer en mer gynnsam behandling på ett proportionellt sätt och i den mån det är förenligt med målen för detta direktiv.
- (32) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (33) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2003/87/EG

Direktiv 2003/87/EG ska ändras på följande sätt:

1. I hela direktivet ska begreppet "gemenskapssystem" ersättas med "EU:s utsläppshandelssystem" och eventuella nödvändiga grammatiska ändringar göras.
2. Denna punkt rör inte den svenska versionen.
3. I hela direktivet, utom i de fall som anges i punkt 1 i denna artikel samt i artikel 26 i direktivet, ska begreppet "gemenskap" ersättas med "union" och eventuella nödvändiga grammatiska ändringar göras.
4. I hela direktivet ska orden "det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2" ersättas med orden "det granskningsförfarande som avses i artikel 22a.2".
5. I artiklarna 3c.2 första stycket och 10.1a ska hänvisningen till "artikel 13.1" ersättas med en hänvisning till "artikel 13".
6. I artikel 3g, artikel 5 första stycket d, artikel 6.2 c, artikel 10a.2 andra stycket, artikel 14.2, 14.3, 14.4, artikel 19.1 och 19.4, artikel 24.3 första stycket och artikel 29a.4 ska ordet "förordning" ersättas med ordet "akter" och eventuella nödvändiga grammatiska ändringar göras.
7. I artikel 3 ska led h ersättas med följande:

"h) ny deltagare: en anläggning vid vilken en eller flera av de verksamheter som förtecknas i bilaga I bedrivs, som har fått tillstånd för växthusgasutsläpp för första gången inom den period som inleds tre månader före datumet för överlämnande av den förteckning som avses i artikel 11.1 och avslutas tre månader före datumet för överlämnande av nästa förteckning i enlighet med den artikeln."

⁽¹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

8. I artikel 3d ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att komplettera detta direktiv med närmare bestämmelser om medlemsstaternas auktionering av utsläppsrätter för luftfart i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel eller artikel 3f.8. Det antal utsläppsrätter som varje medlemsstat ska auktionera ut under varje period ska vara proportionellt mot medlemsstatens andel av de totala tillskrivna luftfartsutsläppen för alla medlemsstater under det referensår avseende vilket uppgifter rapporterats enligt artikel 14.3 och kontrollerats enligt artikel 15. För den period som avses i artikel 3c.1 ska referensåret vara 2010 och för de efterföljande perioder som avses i artikel 3c ska referensåret vara det kalenderår som löper ut 24 månader före inledningen av den period som auktionen avser. De delegerade akterna ska säkerställa att principerna i artikel 10.4 första stycket följs.”

9. I artikel 3f ska punkt 9 utgå.

10. I artikel 6.1 ska tredje stycket utgå.

11. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Samordning med direktiv 2010/75/EU

När anläggningar bedriver verksamhet som anges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU (*) ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att villkoren och förfarandena för utfärdande av tillstånd för utsläpp av växthusgaser samordnas med de villkor och förfaranden som gäller för utfärdande av ett tillstånd enligt det direktivet. Kraven i artiklarna 5, 6 och 7 i det här direktivet får integreras med de förfaranden som anges i direktiv 2010/75/EU.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).”

12. I artikel 9 ska andra och tredje styckena ersättas med följande:

”Från och med 2021 ska den linjära faktorn vara 2,2 %.”

13. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Från och med 2019 ska medlemsstaterna auktionera ut alla utsläppsrätter som inte tilldelas gratis i enlighet med artiklarna 10a och 10c i det här direktivet och som inte placeras i den reserv för marknadsstabilitet som upprättas genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/1814 (*) (nedan kallad *reserven för marknadsstabilitet*) eller annulleras i enlighet med artikel 12.4 i det här direktivet.

Från och med 2021 ska den andel utsläppsrätter som ska auktioneras ut vara 57 %, utan att det påverkar en eventuell minskning enligt artikel 10a.5a.

Av det totala antalet utsläppsrätter mellan 2021 och 2030 ska 2 % auktioneras ut för att inrätta en fond för att höja energieffektiviteten och modernisera energisystemen i vissa medlemsstater i enlighet med artikel 10d (nedan kallad *moderniseringsfonden*).

Det totala antal återstående utsläppsrätter som ska auktioneras ut av medlemsstaterna ska fördelas i enlighet med punkt 2.

(*) Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/1814 av den 6 oktober 2015 om upprättande och användning av en reserv för marknadsstabilitet för unionens utsläppshandelssystem och om ändring av direktiv 2003/87/EG (EUT L 264, 9.10.2015, s. 1).”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) I led a ska ”88 %” ersättas med ”90 %”.

ii) Led b ska ersättas med följande:

”b) 10 % av det totala antalet utsläppsrätter för auktionering ska fördelas mellan vissa medlemsstater av solidaritets-, tillväxts- och sammankopplingshänsyn inom unionen, vilket innebär en ökning av den mängd utsläppsrätter som dessa medlemsstater auktionerar ut enligt led a med de procentsatser som anges i bilaga IIa.”

iii) Led c ska utgå.

iv) Tredje stycket ska ersättas med följande:

”Om nödvändigt ska de procentsatser som avses i led b anpassas proportionellt i syfte att säkerställa att fördelningen blir 10 %.”

c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

”b) Att utveckla förnybar energi, så att unionen kan uppfylla sitt åtagande rörande förnybar energi, att utveckla annan teknik som bidrar till omställningen till en säker och hållbar koldioxidsnål ekonomi och att bidra till att uppfylla unionens åtagande att öka energieffektiviteten till de nivåer som överenskommit i relevanta lagstiftningsakter.”

ii) Led h ska ersättas med följande:

”h) Att vidta åtgärder för att förbättra energieffektivitet, fjärrvärmesystem och isolering eller för att ge ekonomiskt stöd i syfte att hantera sociala aspekter som berör hushåll som består av låg- och medelinkomsttagare.”

iii) Följande punkter ska läggas till:

”j) Att finansiera klimatåtgärder i utsatta tredjeländer, inbegripet anpassning till klimatförändringarnas effekter.

k) Att främja kompetensutveckling och omfördelning av arbetskraft i syfte att bidra till en rättvis övergång till en koldioxidsnål ekonomi, särskilt i de regioner där arbetsmarknaden påverkas mest av övergången, i nära samarbete med arbetsmarknadens parter.”

d) I punkt 4 ska första, andra och tredje styckena ersättas med följande:

”4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 23 för att komplettera detta direktiv avseende tidsschema, administration och andra aspekter av auktionsförfarandet för att säkerställa att det sker på ett transparent, tydligt, harmoniserat och icke-diskriminerande sätt. Förfarandet ska därför vara förutsägbart, framför allt vad gäller auktionernas tidsschema och ordningsföljd samt de beräknade volymer utsläppsrätter som ska göras tillgängliga.

Genom dessa delegerade akter ska det säkerställas att auktionerna utformas så att

a) verksamhetsutövare, särskilt små och medelstora företag som täcks av EU:s utsläppshandelssystem, har fullt och rättvist tillträde,

b) alla deltagare har tillgång till samma information samtidigt och inga deltagare kan undergräva auktionsförfarandet,

c) organisationen av, och deltagandet i, auktioner sker på ett kostnadseffektivt sätt och otillbörliga administrativa kostnader undviks, och

d) även de som släpper ut små mängder får tillgång till utsläppsrätter.”

e) I punkt 5 ska andra meningen ersättas med följande:

”Kommissionen ska varje år lämna in en rapport till Europaparlamentet och till rådet om koldioxidmarknadens funktion och annan relevant klimat- och energipolitik, inklusive auktionsförfarandet, likviditeten och de volymer som sålts samt en sammanfattning av den information som medlemsstaterna tillhandahållit om de ekonomiska åtgärder som avses i artikel 10a.6.”

14. Artikel 10a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att komplettera detta direktiv avseende unionstäckande och fullt harmoniserade bestämmelser för tilldelning av utsläppsrätter som avses i punkterna 4, 5, 7 och 19 i den här artikeln.”

- b) I punkt 2 ska följande stycken läggas till:

”Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de reviderade riktmärkesvärdena för gratis tilldelning. Dessa akter ska överensstämma med de delegerade akter som antagits i enlighet med punkt 1 i denna artikel och ska uppfylla följande krav:

- a) För perioden 2021–2025 ska riktmärkesvärdena fastställas på grundval av de uppgifter som lämnats in i enlighet med artikel 11 avseende åren 2016 och 2017. På grundval av en jämförelse av dessa riktmärkesvärden med riktmärkesvärdena i kommissionens beslut 2011/278/EU (*), som antogs den 27 april 2011, ska kommissionen fastställa den årliga minskningstakten för varje riktmärke och ska tillämpa den på riktmärkesvärdena för perioden 2013–2020 med avseende på varje år mellan 2008 och 2023 för att fastställa riktvärdesmärkena för perioden 2021–2025.
- b) Om den årliga minskningstakten överstiger 1,6 % eller understiger 0,2 %, ska riktmärkesvärdena för perioden 2021–2025 vara lika med de riktmärkesvärden som tillämpas under perioden 2013–2020 minus den av dessa två procentsatser som är relevant med avseende på varje år mellan 2008 och 2023.
- c) För perioden 2026–2030 ska riktmärkesvärdena fastställas på samma sätt som anges i leden a och b, på grundval av de uppgifter som lämnats in i enlighet med artikel 11 för åren 2021 och 2022 och på grundval av tillämpning av den årliga minskningstakten med avseende på varje år mellan 2008 och 2028.

Genom undantag ska riktmärkesvärdena för aromater, vätgas och syntesgas justeras med samma procentsats som raffinaderiernas riktmärken för att garantera lika konkurrensvillkor för producenter av dessa produkter.

De genomförandeakter som avses i tredje stycket ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22a.2.

I syfte att främja effektiv energiåtervinning av restgaser ska, för den period som avses i tredje stycket led b, riktmärkesvärdet för råjärn, som främst rör restgaser, uppdateras med en årlig minskningsfaktor på 0,2 %.

(*) Kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 130, 17.5.2011, s. 1).”

- c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Gratis tilldelning ska ges för fjärrvärme och högeffektiv kraftvärme enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU (*), förutsatt att det finns en ekonomiskt motiverad efterfrågan, med avseende på produktionen av värme eller kyla. Varje år efter 2013 ska den totala tilldelningen till sådana anläggningar för värmeproduktion justeras enligt den linjära faktor som avses i artikel 9 i det här direktivet, förutom eventuella år då dessa tilldelningar justeras på ett enhetligt sätt i enlighet med punkt 5 i den här artikeln.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).”

- d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. I syfte att respektera den auktioneringsandel som anges i artikel 10 ska, för varje år då summan av gratis utsläppsrätter inte når upp till det maximala antalet med beaktande av auktioneringsandelen, de utsläppsrätter som återstår för att nå upp till denna högsta mängd användas för att förhindra eller begränsa minskning av gratis tilldelning för att upprätthålla auktioneringsandelen under senare år. Om emellertid den högsta nivån nås, ska gratis tilldelningen justeras i enlighet med detta. Sådana justeringar ska göras på ett enhetligt sätt.”

- e) Följande punkter ska införas:

”5a. Genom undantag från punkt 5 ska, i den mån det är nödvändigt, en ytterligare kvantitet på upp till 3 % av det totala antalet utsläppsrätter användas för att höja den maximala mängd som är tillgänglig enligt punkt 5.

5b. Om mindre än 3 % av det totala antalet utsläppsrätter behövs för att höja det maximala antal som är tillgängligt enligt punkt 5, ska

— maximalt 50 miljoner utsläppsrätter användas för att öka den mängd utsläppsrätter som i enlighet med artikel 10a.8 finns tillgängliga för att stödja innovation, och

— maximalt 0,5 % av det totala antalet utsläppsrätter användas för att öka mängden utsläppsrätter som i enlighet med artikel 10d finns tillgängliga för att modernisera energisystemen i vissa medlemsstater.”

f) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Medlemsstaterna bör införa ekonomiska åtgärder i enlighet med andra och fjärde styckena till förmån för sektorer eller delsektorer som är utsatta för en verklig risk för koldioxidläckage till följd av avsevärda indirekta kostnader som faktiskt uppstår från kostnader för utsläpp av växthusgaser som förs vidare till elpriserna, förutsatt att sådana ekonomiska åtgärder är förenliga med regler för statligt stöd och i synnerhet inte leder till otillbörlig snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden. Om de tillgängliga medlen för sådana ekonomiska åtgärder överstiger 25 % av intäkterna från auktioneringen av utsläppsrätter, ska den berörda medlemsstaten ange skälen till att detta belopp överskrider.

Medlemsstaterna ska också sträva efter att använda högst 25 % av inkomsterna från auktionering av utsläppsrätter för de ekonomiska åtgärder som avses i första stycket. Inom tre månader från utgången av varje år ska medlemsstater som har infört sådana ekonomiska åtgärder på lätt tillgängligt sätt offentliggöra den totala kompensationens storlek uppdelad på de sektorer och delsektorer som fått stöd. Om en medlemsstat använder mer än 25 % av inkomsterna från auktionering av utsläppsrätter för sådana ändamål, ska den från och med 2018 för varje år detta sker offentliggöra en rapport med skälen för överskridandet. Rapporten ska innehålla relevant information om elektricitetspriserna för större industriella förbrukare som drar nytta av sådana ekonomiska åtgärder, utan att kraven på skydd av konfidentiell information åsidosätts. Rapporten ska även innehålla information om huruvida man vederbörligen har beaktat andra åtgärder för att på ett hållbart sätt sänka de indirekta koldioxidkostnaderna på medellång till lång sikt.

Kommissionen ska i rapporten enligt artikel 10.5 bland annat inkludera en utvärdering av effekterna av sådana ekonomiska åtgärder på den inre marknaden och vid behov rekommendera eventuella åtgärder som kan krävas till följd av den utvärderingen.

Dessa åtgärder ska säkerställa ett tillräckligt skydd mot risken för koldioxidläckage baserat på förhandsriktmärken för indirekta koldioxidutsläpp per produktionsenhet. Dessa förhandsriktmärken ska i en viss sektor eller delsektor beräknas som produkten av elkonsumtionen per produktionsenhet, motsvarande den mest effektiva tillgängliga tekniken, och koldioxidutsläppen från den relevanta europeiska elproduktionsmixen.”

g) Punkt 7 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”Utsläppsrätter från det maximala antal som avses i punkt 5 i denna artikel som inte tilldelas gratis senast 2020 ska avsättas för nya deltagare, tillsammans med 200 miljoner utsläppsrätter som placerats i reserven för marknadsstabilitet i enlighet med artikel 1.3 i beslut (EU) 2015/1814. Av de utsläppsrätter som avsatts, ska upp till 200 miljoner återgå till reserven för marknadsstabilitet vid slutet av perioden 2021–2030 om de inte tilldelats för den perioden.

Från och med 2021 ska utsläppsrätter som enligt punkterna 19 och 20 inte har tilldelats anläggningar tillföras den mängd utsläppsrätter som avsatts i enlighet med första stycket första meningen i den här punkten.”

ii) Fjärde och femte styckena ska utgå.

h) I punkt 8 ska första, andra och tredje styckena ersättas med följande:

”325 miljoner utsläppsrätter från det antal som annars hade kunnat tilldelas gratis i enlighet med denna artikel och 75 miljoner utsläppsrätter från det antal som annars hade kunnat tilldelas enligt artikel 10 ska hållas tillgängliga för att stödja innovation i tekniker och processer med låga koldioxidutsläpp som förtecknas i bilaga I, inklusive miljösäker avskiljning och användning av koldioxid (CCU) som väsentligt bidrar till att begränsa klimatförändringarna och produkter som ersätter koldioxidintensiva produkter som tillverkas i sektorer som anges i bilaga I, samt för att stimulera uppförandet och driften av projekt som syftar till miljösäker avskiljning och geologisk lagring (CCS) av koldioxid samt innovativa tekniker för förnybar energi och energilagringstekniker på geografiskt spridda platser inom unionens territorium (nedan kallad *innovationsfonden*). Projekt i alla medlemsstater ska vara stödberättigade, inbegripet småskaliga projekt.

Dessutom ska 50 miljoner outnyttjade utsläppsrätter från reserven för marknadsstabilitet komplettera kvarvarande intäkter från de 300 miljoner utsläppsrätterna tillgängliga för perioden från 2013–2020 enligt kommissionens beslut 2010/670/EU (*) och vid lämplig tidpunkt användas för att stödja innovation i enlighet med första stycket.

Projekten ska väljas ut på grundval av objektiva och transparenta kriterier, i förekommande fall med beaktande av i vilken utsträckning projekten bidrar till uppnående av utsläppsminskningar som är betydligt lägre än de riktmärken som avses i punkt 2. Projekten ska ha potential för utbredd tillämpning eller för avsevärt lägre kostnader för en omställning till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp inom alla berörda sektorer. Projekt som inbegriper CCU ska leda till nettominskningar av utsläpp och säkerställa ett undvikande eller en slutlagring av koldioxid. De tekniker som erhåller stöd ska ännu inte vara kommersiellt tillgängliga, men ska utgöra banbrytande lösningar eller vara tillräckligt mogna för demonstration i en förkommersiell skala. Stöd får ges med upp till 60 % av de relevanta projektkostnaderna, varav upp till 40 % inte behöver vara beroende av den verifierade mängd växthusgasutsläpp som kan undvikas, förutsatt att förutbestämda delmål uppnås, vilka tar hänsyn till den teknik som används.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att komplettera detta direktiv avseende regler om driften av innovationsfonden, inbegripet urvalsförfarandet och urvalskriterierna.

(*) Kommissionens beslut 2010/670/EU av den 3 november 2010 om kriterier och åtgärder för finansiering av kommersiella demonstrationsprojekt som syftar till miljösäker avskiljning och geologisk lagring av CO₂ samt demonstrationsprojekt för innovativa tekniker för förnybar energi inom ramen för det system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen som infördes genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 290, 6.11.2010, s. 39).”

i) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. Grekland, som 2014 hade en bruttonationalprodukt (BNP) per capita till marknadspris som understeg 60 % av genomsnittet i unionen, får, innan punkt 7 i denna artikel tillämpas, från det högsta antal som avses i punkt 5 i denna artikel som inte tilldelas gratis senast den 31 december 2020 begära upp till 25 miljoner utsläppsrätter för att medfinansiera upp till 60 % av minskningen av koldioxidutsläppen från elförsörjningen för öar inom landets territorium. Artikel 10d.3 ska i tillämpliga delar gälla för dessa utsläppsrätter. Utsläppsrätter får begäras, om ett projekt som syftar till att minska koldioxidutsläppen från elförsörjningen för Greklands öar annars inte kan förverkligas, på grund av begränsad tillgång till de internationella skuldmarknaderna, och om Europeiska investeringsbanken (EIB) bekräftar projektets ekonomiska bärkraft och socioekonomiska fördelar.”

j) Punkt 10 ska utgå.

k) I punkt 11 ska orden ”med målsättningen att 2027 ha avskaffat all gratis tilldelning” utgå.

l) Punkterna 12–18 ska utgå.

m) Punkt 20 ska ersättas med följande:

”20. Mängden gratis tilldelning till anläggningar vars verksamhet har ökat eller minskat, bedömt på grundval av ett glidande medeltal över två år, med mer än 15 % jämfört med den nivå som ursprungligen användes för att fastställa gratis tilldelning för relevant period enligt vad som avses i artikel 11.1 ska vid behov justeras. Sådana justeringar ska genomföras med hjälp av utsläppsrätter från eller genom tillägg av utsläppsrätter till den mängd utsläppsrätter som har avsatts i enlighet med punkt 7 i den här artikeln.”

n) Följande punkt ska läggas till:

”21. För att säkerställa att de anpassningar och det tröskelvärde som anges i punkt 20 i den här artikeln tillämpas effektivt, icke-diskriminerande och enhetligt, för att undvika otillbörliga administrativa bördor och för att förhindra manipulation eller missbruk av justeringarna av tilldelningar, får kommissionen anta genomförandeakter som fastställer ytterligare åtgärder i samband med justeringarna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22a.2.”

15. Artiklarna 10b och 10c ska ersättas med följande:

"Artikel 10b

Övergångsåtgärder för att stödja vissa energiintensiva industrier i händelse av koldioxidläckage

1. Det ska anses föreligga risk för koldioxidläckage i sektorer och delsektorer om produkten av deras handelsintensitet med tredjeländer (definierad som förhållandet mellan det totala värdet av exporten till tredjeländer) plus värdet av importen från tredjeländer och EES sammanlagda marknadsstorlek (årlig omsättning plus sammanlagd import från tredjeländer) multiplicerad med deras utsläppsintensitet, mätt i kilogram koldioxid dividerat med deras bruttoföreläggingsvärde (i euro) överstiger 0,2. Dessa sektorer och delsektorer ska tilldelas gratis utsläppsrätter för perioden fram till 2030 motsvarande 100 % av det antal som fastställts enligt artikel 10a.

2. Sektorer och delsektorer där produkten av deras handelsintensitet med tredjeländer multiplicerad med deras utsläppsintensitet överstiger 0,15 får tas med i den grupp som avses i punkt 1, utgående från uppgifter för åren 2014–2016, baserat på en kvalitativ bedömning och med användning av följande kriterier:

- a) I vilken utsträckning det är möjligt för enskilda anläggningar inom den berörda sektorn eller de berörda delsektorerna att minska sina utsläppsnivåer eller sin elkonsumention.
- b) Nuvarande och förutsedda marknadsvillkor, i förekommande fall inbegripet ett allmänt referenspris.
- c) Vinstmarginal som en potentiell indikator för beslut om långsiktiga investeringar eller utlokalisering, med beaktande av förändringar i produktionskostnader med anknytning till utsläppsminskningar.

3. Sektorer och delsektorer som inte överskrider det tröskelvärde som anges i punkt 1, men som har en utsläppsintensitet mätt i kilogram koldioxid, dividerat med deras bruttoföreläggingsvärde (i euro), som överskrider 1,5, ska också bedömas på en 4-siffrig nivå (Nace-kod 4). Kommissionen ska offentliggöra resultaten av denna bedömning.

Inom tre månader från det offentliggörande som avses i det stycket får dessa sektorer och delsektorer ansöka hos kommissionen om antingen en kvalitativ bedömning av deras risk för koldioxidläckage på 4-siffrig nivå (Nace-kod 4) eller en bedömning på grundval av den varuklassificering som används för statistik om industriell tillverkning i unionen på 8-siffrig nivå (Prodcom). För detta ändamål ska sektorer och delsektorer tillsammans med ansökan lägga fram vederbörligen dokumenterade, fullständiga och oberoende verifierade uppgifter för att göra det möjligt för kommissionen att utföra bedömningen.

Om en sektor eller delsektor väljer att bedömas på 4-siffrig nivå (Nace-kod 4), kan den inbegripas i den grupp som avses i punkt 1 på grundval av de kriterier som avses i punkt 2 a, b och c. Om en sektor eller delsektor väljer att bedömas på 8-siffrig nivå (Prodcom), ska den inbegripas i den grupp som avses i punkt 1, om det tröskelvärde på 0,2 som anges i punkt 1 överskrider på denna nivå.

De sektorer och delsektorer för vilka gratis tilldelning beräknas på grundval av de riktmerkesvärden som avses i artikel 10a.2 fjärde stycket får också begära att bli bedömda i enlighet med tredje stycket i denna punkt.

Genom undantag från punkterna 1 och 2 får en medlemsstat senast den 30 juni 2018 begära att en sektor eller delsektor som förtecknas i bilagan till kommissionens beslut 2014/746/EU (*) när det gäller klassificering på en 6-siffrig eller 8-siffrig nivå (Prodcom) ska anses omfattas av den grupp som avses i punkt 1. En sådan ansökan ska endast beaktas om medlemsstaten i fråga påvisar att tillämpningen av detta undantag är motiverad på grundval av vederbörligen styrkta, fullständiga, verifierade och reviderade uppgifter för de senaste fem åren som tillhandahålls av den berörda sektorn eller delsektorn samt till sin ansökan fogar all relevant information. På grundval av dessa uppgifter ska den berörda sektorn eller delsektorn inbegripas i fråga om dessa klassificeringar, om det inom en heterogen 4-siffrig nivå (Nace-kod 4) påvisas att de har en väsentligt högre handels- och utsläppsintensitet på en 6-siffrig eller 8-siffrig nivå (Prodcom) som överskrider den tröskel som fastställs i punkt 1.

4. Andra sektorer och delsektorer anses kunna föra vidare mer av kostnaderna för utsläppsrätter till produktpriserna och ska tilldelas gratis utsläppsrätter motsvarande 30 % av den mängd som fastställs enligt artikel 10a. Om inte annat beslutas vid den översyn som utförs i enlighet med artikel 30, ska gratis tilldelning till andra sektorer och delsektorer, med undantag av fjärrvärme, minska med samma antal utsläppsrätter efter 2026, så att noll gratis tilldelning nås 2030.

5. Kommissionen ges befogenhet att senast den 31 december 2019 anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att komplettera detta direktiv angående fastställandet av de sektorer och delsektorer som anses vara utsatta för risk för koldioxidläckage, i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln, för verksamheter med en 4-siffrig nivå (Nace-kod 4) i fråga om punkt 1 i den här artikeln, utgående från tillgängliga uppgifter för de tre senaste kalenderåren.

Artikel 10c

Möjlighet till gratis tilldelning för modernisering av energisektorn under en övergångsperiod

1. Genom undantag från artikel 10a.1–10a.5 får medlemsstater som 2013 hade en BNP per capita till marknadspriser, uttryckt i euro, under 60 % av unionsgenomsnittet under en övergångsperiod ge gratis tilldelning till anläggningar för elproduktion för modernisering, diversifiering och hållbar omställning av energisektorn. De investeringar som får stöd ska vara förenliga med omställningen till en säker och hållbar koldioxidsnål ekonomi, målsättningarna för unionens ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och uppnåendet av de långsiktiga mål som anges i Parisavtalet. Undantaget enligt denna punkt ska upphöra den 31 december 2030.

2. De berörda medlemsstaterna ska anordna ett konkurrensutsatt anbudsförfarande för projekt med en total investering avseende ett belopp på mer än 12,5 miljoner EUR, vilket ska genomföras i en eller flera omgångar under perioden 2021–2030 för urval av de investeringar som ska finansieras med gratis tilldelning. Detta konkurrensutsatta anbudsförfarande ska

- a) vara förenligt med principerna om öppenhet, icke-diskriminering, likabehandling och sund ekonomisk förvaltning,
- b) säkerställa att endast sådana projekt som bidrar till diversifiering av energimixen och leveranskällorna, den nödvändiga omstruktureringen, miljöuppträdning och anpassning av infrastruktur, ren teknik, såsom teknik för förnybar energi, eller modernisering av sektorn för energiproduktion, till exempel effektiv och hållbar fjärrvärme, sektorn för energiöverföring och sektorn för energidistribution är berättigade att delta,
- c) fastställa tydliga, objektiva, transparenta och icke-diskriminerande urvalskriterier för rangordning av projekt, för att se till att endast sådana projekt väljs ut som
 - i) på grundval av en kostnads–nyttoanalys säkerställer positiva nettovinster i form av minskade utsläpp och leder till en förutbestämd avsevärd minskning av koldioxidutsläppen, med beaktande av projektens storlek,
 - ii) är kompletterande, uppenbart svarar mot behov av ersättning eller modernisering och inte leder till en marknadsdriven ökning av efterfrågan på energi,
 - iii) ger bäst valuta för pengarna, och
 - iv) inte bidrar till eller förbättrar den ekonomiska bärkraften i mycket utsläppsintensiv elproduktion eller ökar beroendet av utsläppsintensiva fossila bränslen.

Genom undantag från artikel 10.1 och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 sista stycket i den här artikeln får de örönmärkta utsläppsrätterna, i de fall då en investering som valts ut genom ett konkurrensutsatt anbudsförfarande dras tillbaka eller om avsett resultat inte uppnås, användas i endast en ytterligare omgång av det konkurrensutsatta anbudsförfarandet tidigast ett år därefter, för att finansiera andra investeringar.

Varje medlemsstat som avser att utnyttja möjligheten till gratis tilldelning under en övergångsperiod, för modernisering av energisektorn, ska senast den 30 juni 2019 offentliggöra en detaljerad nationell ram som beskriver det konkurrensutsatta anbudsförfarandet, inbegripet det planerade antalet omgångar som avses i första stycket, och urvalskriterierna, för synpunkter från alla berörda parter.

Om investeringar till ett värde av mindre än 12,5 miljoner EUR som ska stödjas genom gratis tilldelning och inte väljs ut genom det konkurrensutsatta anbudsförfarande som avses i denna punkt ska medlemsstaten välja ut projekt utifrån objektiva och öppna kriterier. Resultaten av urvalsförfarandet ska offentliggöras så att allmänheten får möjlighet att yttra sig. Mot denna bakgrund ska den berörda medlemsstaten senast den 30 juni 2019 utarbeta, offentliggöra och till kommissionen överlämna en förteckning över investeringar. Om fler än en investering utförs inom en och samma anläggning ska de bedömas som en helhet för att fastställa huruvida tröskelvärdet på 12,5 miljoner EUR har överskridits, såvida dessa investeringar inte är tekniskt eller finansiellt hållbara oberoende av varandra.

3. Värdet på de planerade investeringarna ska minst motsvara marknadsvärdet för gratistilldelningen, samtidigt som hänsyn tas till behovet av att begränsa direkt kopplade prisökningar. Marknadsvärdet ska vara genomsnittspriset på utsläppsrätter på den gemensamma auktionsplattformen under föregående kalenderår. Stöd får ges för upp till 70 % av de relevanta kostnaderna för en investering genom utnyttjande av gratis tilldelning, förutsatt att de kvarvarande kostnaderna finansieras med medel från privata juridiska personer.

4. Gratis tilldelning under en övergångsperiod ska dras av från det antal utsläppsrätter som medlemsstaten annars skulle auktionera ut. Den totala gratistilldelningen ska vara högst 40 % av de utsläppsrätter som den berörda medlemsstaten erhåller under perioden 2021–2030 i enlighet med artikel 10.2 a, fördelade i lika stora årliga volymer under den perioden.

5. Om en medlemsstat, enligt artikel 10d.4, utnyttjar utsläppsrätter som fördelats av solidaritets-, tillväxts- och sammankopplingshänsyn inom unionen i enlighet med artikel 10.2 b får den medlemsstaten, genom undantag från punkt 4 i denna artikel, för gratis tilldelning under en övergångsperiod utnyttja en total mängd av upp till 60 % av de utsläppsrätter som den i enlighet med artikel 10.2 a erhöll under perioden 2021–2030, genom att använda motsvarande antal utsläppsrätter som fördelats i enlighet med artikel 10.2 b.

Utsläppsrätter som inte tilldelas enligt denna artikel senast 2020 får under perioden 2021–2030 tilldelas investeringar som valts ut genom det konkurrensutsatta anbudsförfarande som avses i punkt 2, om inte den berörda medlemsstaten senast den 30 september 2019 underrättar kommissionen om sin avsikt att inte tilldela alla eller delar av dessa utsläppsrätter under perioden 2021–2030 och om antalet utsläppsrätter som i stället ska auktioneras ut 2020. Om sådana utsläppsrätter tilldelas under perioden 2021–2030 ska motsvarande antal utsläppsrätter beaktas vid tillämpningen av den gräns på 60 % som anges ovan i första stycket i denna punkt.

6. För att utsläppsrätter ska tilldelas verksamhetsutövare krävs att det kan visas att en investering som valts ut i enlighet med reglerna i ett konkurrensutsatt anbudsförfarande har genomförts. Om en investering medför ytterligare elproduktionskapacitet ska den berörda operatören även redogöra för att den eller en annan associerad operatör, senast vid idrifttagningen av den ytterligare kapaciteten, har avvecklat en motsvarande mängdelproduktionskapacitet med högre utsläppsintensitet.

7. Medlemsstaterna ska kräva att de elproducenter och nätoperatörer som tilldelats gratis utsläppsrätter senast den 28 februari varje år rapporterar om genomförandet av sina utvalda investeringar, inbegripet balansräkningen mellan gratistilldelning och investeringsutgifter som uppkommit samt vilka slags investeringar som fått stöd. Medlemsstaterna ska rapportera om detta till kommissionen, som ska offentliggöra rapporterna.

(*) Kommissionens beslut 2014/746/EU av den 27 oktober 2014 om fastställande, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, av en förteckning över sektorer och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage, för perioden 2015–2019 (EUT L 308, 29.10.2014, s. 114)."

16. Följande artikel ska införas:

"Artikel 10d

Moderniseringsfonden

1. En fond för att stödja investeringar som föreslagits av de stödmottagande medlemsstaterna, inbegripet finansiering av småskaliga investeringsprojekt, modernisering av energisystem och förbättring av energieffektiviteten i medlemsstater med en BNP per capita till marknadspris som understiger 60 % av genomsnittet i unionen 2013 (nedan kallad *moderniseringsfonden*) ska inrättas för perioden 2021–2030. Moderniseringsfonden ska finansieras genom auktionering av utsläppsrätter i enlighet med artikel 10.

De investeringar som får stöd ska vara förenliga med syftena med detta direktiv samt med målsättningarna för unionens ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och de långsiktiga mål som anges i Parisavtalet. Stöd från moderniseringsfonden ska inte ges till andra energiproduktionsanläggningar som använder fasta fossila bränslen än effektiva och hållbara fjärrvärmearläggningar i medlemsstater med en BNP per capita till marknadspris som understiger 30 % av genomsnittet i unionen 2013, förutsatt att en mängd utsläppsrätter av minst ett motsvarande värde används för investeringar som inte omfattar fasta fossila bränslen i enlighet med artikel 10c.

2. Minst 70 % av de finansiella medlen från moderinsringsfonden ska användas till stöd för investeringar i produktion och användning av elektricitet från förnybara källor, förbättring av energieffektiviteten, med undantag för energieffektivitet som rör energiproduktion med fasta fossila bränslen, energilagring och modernisering av energinät, bl.a. fjärrvärmeledningar, nät för elöverföring, samt utbyggnad av förbindelser för sammankoppling av medlemsstaterna, liksom för att stödja en rättvis övergång i kolberoende regioner i de stödmottagande medlemsstaterna, i syfte att stödja omplacering, omskolning och kompetensutveckling av arbetstagare, utbildning, initiativ för arbetssökande och nyetablerade företag, i dialog med arbetsmarknadens parter. Investeringar i energieffektivitet när det gäller transport, byggnader, jordbruk och avfall ska också vara stödberättigade.

3. Moderniseringsfonden ska drivas på de stödmottagande medlemsstaternas ansvar. EIB ska säkerställa att utsläppsrätterna auktioneras ut i enlighet med de principer och metoder som fastställs i artikel 10.4 och ansvara för förvaltningen av inkomsterna. EIB ska föra över inkomsterna till medlemsstaterna efter ett utbetalningsbeslut från kommissionen, i de fall då denna utbetalning för investeringar ligger i linje med punkt 2 i den här artikeln eller, om investeringarna inte omfattas av de områden som förtecknas i punkt 2 i den här artikeln, ligger i linje med investeringskommitténs rekommendationer. Kommissionen ska anta sitt beslut i god tid. Inkomsterna ska fördelas mellan medlemsstaterna i överensstämmelse med de andelar som anges i bilaga IIb i enlighet med punkterna 6–12 i den här artikeln.

4. Varje berörd medlemsstat får använda hela eller delar av gratistilldelningen enligt artikel 10c.4 och den mängd utsläppsrätter som fördelas av solidaritets-, tillväxts- och sammankopplingshänsyn inom unionen i enlighet med artikel 10.2 b, eller delar av den, i enlighet med artikel 10d för att stödja investeringar inom ramen för moderniseringsfonden, och därigenom öka resurserna som fördelas till den medlemsstaten. Senast den 30 september 2019 ska den berörda medlemsstaten till kommissionen anmäla de respektive mängder utsläppsrätter som ska användas i enlighet med artiklarna 10.2 b, 10c och 10d.

5. En investeringskommitté för moderniseringsfonden inrättas härmed. Investeringskommittén ska bestå av en företrädare från varje stödmottagande medlemsstat, kommissionen och EIB samt tre företrädare valda av de övriga medlemsstaterna för en period av fem år. Den ska ha kommissionens företrädare som ordförande. En företrädare för varje medlemsstat som inte är ledamot av investeringskommittén får närvara vid kommitténs möten som observatör.

Investeringskommittén ska arbeta på ett öppet sätt. Investeringskommitténs sammansättning samt ledamöternas meritförteckningar och intressförklaringar ska tillgängliggöras för allmänheten och vid behov uppdateras.

6. Innan en stödmottagande medlemsstat beslutar att finansiera en investering genom sin andel av moderniseringsfonden, ska den förelägga investeringskommittén och EIB sitt investeringsprojekt. Om EIB bekräftar att en investering omfattas av de områden som förtecknas i punkt 2, får medlemsstaten börja finansiera investeringsprojektet genom sin andel.

Om en investering i moderniseringen av energisystem, som föreslås för finansiering genom fonden, inte omfattas av de områden som förtecknas i punkt 2, ska investeringskommittén bedöma investeringens tekniska och finansiella bärkraft, inbegripet de utsläppsminskningar som den uppnår, och utfärda en rekommendation om finansiering av investeringen genom moderniseringsfonden. Investeringskommittén ska säkerställa att varje investering som rör fjärrvärme innebär en betydande förbättring av energieffektiviteten och minskning av utsläppen. Denna rekommendation får omfatta förslag om lämpliga finansieringsinstrument. Upp till 70 % av de relevanta kostnaderna för en investering som inte omfattas av de områden som förtecknas i punkt 2 får stödjas med hjälp av medel från moderniseringsfonden, förutsatt att de kvarvarande kostnaderna finansieras av privata juridiska personer.

7. Investeringskommittén ska sträva efter att anta sina rekommendationer i samförstånd. Om investeringskommittén inte kan fatta beslut i samförstånd inom en tidsfrist som ordföranden fastställt, ska den fatta beslut med enkel majoritet.

Om EIB:s företrädare inte ställer sig bakom finansieringen av en investering, ska en rekommendation endast antas om en majoritet på två tredjedelar av samtliga ledamöter röstar för. Företrädaren för den medlemsstat där investeringen ska äga rum och EIB:s företrädare ska i sådana fall inte ha rätt att rösta. Detta stycke ska inte tillämpas på småskaliga projekt som finansieras genom lån som tillhandahålls av en nationell utvecklingsbank eller via bidrag för genomförandet av ett nationellt program med specifika mål i linje med målen för moderniseringsfonden, under förutsättning att inte mer än 10 % av medlemsstaternas andel enligt bilaga IIb används under programmet.

8. Akter eller rekommendationer från EIB eller investeringskommittén i enlighet med punkterna 6 och 7 ska utfärdas i god tid och ange vilka grunder som de baseras på. Sådana akter och rekommendationer ska offentliggöras.

- 9 De stödmottagande medlemsstaterna ska ansvara för uppföljningen av de utvalda projektens genomförande.
10. De stödmottagande medlemsstaterna ska årligen rapportera till kommissionen om investeringar som finansieras genom moderniseringsfonden. Rapporten ska offentliggöras och ska innehålla följande:
- Information om de finansierade investeringarna per stödmottagande medlemsstat.
 - En bedömning av vilket mervärde i form av energieffektivitet och modernisering av energisystemet som uppnåtts genom investeringen.
11. Investeringskommittén ska avlägga årliga rapporter till kommissionen om erfarenheter av utvärderingen av investeringarna. Kommissionen ska senast den 31 december 2024, med beaktande av investeringskommitténs slutsatser, se över de projektområden som avses i punkt 2 och den grund på vilken investeringskommittén gör sina rekommendationer.
12. Kommissionen ska anta genomförandeakter gällande detaljerade regler om driften av moderniseringsfonden. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22a.2.”
17. I artikel 11.1 ska följande stycke läggas till:
- ”En förteckning över de anläggningar som omfattas av detta direktiv under de fem år som inleds den 1 januari 2021 ska lämnas in senast den 30 september 2019 och förteckningar för varje efterföljande femårsperiod ska därefter lämnas in vart femte år. Varje förteckning ska innehålla uppgifter om produktionsverksamhet, överföring av värme och gas, elproduktion och utsläpp i delanläggningar under de fem kalenderår som föregår inlämnandet. Gratis tilldelning ska endast ske till anläggningar där sådan information tillhandahålls.”
18. I artikel 11a ska punkterna 8 och 9 utgå.
19. I artikel 11b ska punkt 7 utgå.
20. I artikel 12.4 ska följande meningar läggas till:
- ”Om elproduktionskapacitet på en medlemsstats territorium stängs på grund av ytterligare nationella åtgärder får medlemsstaten annullera utsläppsrätter som hör till det totala antal utsläppsrätter som den i enlighet med artikel 10.2 ska auktionera ut, upp till en mängd som motsvarar den berörda anläggningens genomsnittliga verifierade utsläpp under en period på fem år som föregår stängning. Den berörda medlemsstaten ska informera kommissionen om sådana planerade annulleringar i enlighet med de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 10.4.”
21. Artikel 13 ska ersättas med följande:
- ”Artikel 13*
- Utsläppsrätternas giltighet**
- Utsläppsrätter som utfärdas från och med den 1 januari 2013 ska vara giltiga för obestämd tid. Utsläppsrätter som utfärdas från och med den 1 januari 2021 ska innehålla uppgifter som visar under vilken tioårsperiod från och med den 1 januari 2021 de utfärdades och vara giltiga för utsläpp från och med den berörda periodens första år.”
22. Artikel 14 ska ersättas med följande:
- ”1. Kommissionen ska anta genomförandeakter med närmare bestämmelser för övervakning och rapportering av utsläpp och, i förekommande fall, verksamhetsuppgifter, från förteckningen över verksamheter i bilaga I, för övervakning och rapportering av antal tonkilometer med avseende på en ansökan enligt artikel 3e eller 3f, som ska bygga på principerna om övervakning och rapportering i bilaga IV och de krav som anges i punkt 2 i den här artikeln. I dessa genomförandeakter ska även den globala uppvärmningspotentialen för respektive växthusgas närmare anges i övervaknings- och rapporteringskraven för utsläpp av den gasen.
- Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22a.2.”
23. I artikel 15 ska tredje, fjärde och femte styckena ersättas med följande:
- ”Kommissionen ska anta genomförandeakter om verifiering av utsläppsrapporter på grundval av principerna i bilaga V och om ackreditering och tillsyn av kontrollörer. Kommissionen får också anta genomförandeakter om verifiering av rapporter som i enlighet med artikel 14.3 lämnats in av luftfartygsoperatörer och ansökningar enligt artiklarna 3e och 3f, däribland om de verifieringsförfaranden som kontrollörerna ska använda. De ska innehålla villkor för ackreditering och återkallande av ackreditering, ömsesidigt erkännande och, i tillämpliga fall, sakkunnigbedömning av ackrediteringsorgan.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22a.2.”

24. Artikel 16.12 ska ersättas med följande:

”12. Kommissionen ska anta genomförandeakter rörande detaljerade regler för de förfaranden som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22a.2.”

25. Artikel 19.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att komplettera detta direktiv genom att fastställa alla nödvändiga krav rörande unionsregistret för den handelsperiod som inleddes den 1 januari 2013 och därpå följande perioder i form av standardiserade elektroniska databaser med gemensamma uppgifter för att i tillämpliga fall spåra utfärdande, innehav, överlåtelse och annullering av utsläppsrätter samt efter behov sörja för tillgång för allmänheten och konfidentialitet. Dessa delegerade akter ska även innehålla bestämmelser om genomförande av regler om ömsesidigt erkännande av utsläppsrätter inom ramen för avtal om sammankoppling av system för handel med utsläppsrätter.”

26. I artikel 21.1 ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska fjärde meningen ersättas med följande:

”Rapporten ska sammanställas på grundval av ett frågeformulär eller en mall som ska antas av kommissionen i form av genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22a.2.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. Vart tredje år ska i den rapport som avses i punkt 1 särskild uppmärksamhet även ägnas de likvärdiga åtgärder som har antagits för små anläggningar som är undantagna från EU:s utsläppshandelssystem. Frågan om likvärdiga åtgärder som har antagits för små anläggningar ska behandlas i samband med det informationsutbyte som avses i punkt 3.”

27. Artikel 22 ska ersättas med följande:

”Artikel 22

Ändringar av bilagorna

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att vid behov ändra bilagorna till detta direktiv, med undantag av bilagorna I, IIa och IIb, mot bakgrund av de rapporter som föreskrivs i artikel 21 och erfarenheterna av tillämpningen av detta direktiv. Bilagorna IV och V får ändras i syfte att förbättra övervakningen, rapporteringen och verifieringen av utsläppen.”

28. Följande artikel ska införas:

”Artikel 22a

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för klimatförändringar, som inrättats genom artikel 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (**).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

29. Artikel 23 ska ersättas med följande:

”Artikel 23

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3d.3, 10.4, 10a.1 och 10a.8, 10b.5, 19.3, 22, 24.3, 24a.1, 25a.1 och 28c ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 8 april 2018.
3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 3d.3, 10.4, 10a.1 och 10a.8, 10b.5, 19.3, 22, 24.3, 24a.1, 25a.1 och 28c får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med de experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3d.3, 10.4, 10a.1 och 10a.8, 10b.5, 19.3, 22, 24.3, 24a.1, 25a.1 och 28c ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

30. Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Med beaktande av alla relevanta kriterier, särskilt konsekvenserna för den inre marknaden, möjliga snedvridningar av konkurrensen, EU:s utsläppshandelssystem och miljönytta och det planerade övervaknings- och rapporteringssystemets tillförlitlighet, får medlemsstaterna från och med 2008 tillämpa handel med utsläppsrätter enligt detta direktiv för verksamheter och växthusgaser som inte förtecknas i bilaga I, under förutsättning att kommissionen godkänner att sådana verksamheter och växthusgaser inkluderas i enlighet med delegerade akter som kommissionen ska ges befogenhet att anta i enlighet med artikel 23.”

b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att komplettera detta direktiv i detta syfte.”

31. Artikel 24a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”1. Utöver de inkluderanden som föreskrivs i artikel 24 får kommissionen anta åtgärder för utfärdande av utsläppsrätter eller reduktionsenheter för projekt som förvaltas av medlemsstaterna och som leder till minskade växthusgasutsläpp som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem.

Dessa åtgärder ska vara förenliga med akter som antagits i enlighet med artikel 11b.7 i dess lydelse före den 8 april 2018. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att komplettera detta direktiv genom att fastställa vilket förfarande som ska följas.”

b) Punkt 2 ska utgå.

32. Artikel 25.2 ska utgå.

33. I artikel 25a.1 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”Om ett tredjeland inför åtgärder för att minska påverkan på klimatet av flygningar som avgår från det aktuella tredjelandet och ankommer till unionen, ska kommissionen, efter samråd med tredjelandet och med medlemsstaterna i den kommitté som avses i artikel 22a.1, överväga tillgängliga alternativ för att möjliggöra optimal samverkan mellan EU:s utsläppshandelssystem och tredjelandets åtgärder.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 om ändring av bilaga I till detta direktiv för att föreskriva att flygningar som ankommer från det berörda tredjelandet ska undantas från sådan luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I eller för att föreskriva andra ändringar av den luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I – utom när det gäller tillämpningsområdet – vilka krävs enligt ett avtal som ingåtts i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget.”

34. I artikel 27.3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Alla sådana anläggningar ska stanna kvar i EU:s utsläppshandelssystem under återstoden av den period som avses i artikel 11.1 under vilken de återinfördes.”

35. Följande artikel ska införas:

”Artikel 27a

Frivilligt undantag för anläggningar vars utsläpp understiger 2 500 ton

1. Medlemsstaterna får från EU:s utsläppshandelssystem undanta anläggningar som till den berörda medlemsstatens behöriga myndighet har rapporterat utsläpp som understiger 2 500 ton koldioxidekvivalenter, utöver utsläpp från biomassa, under vart och ett av de tre år som föregår underrättelsen i enlighet med led a, förutsatt att den berörda medlemsstaten

- a) underrättar kommissionen om varje sådan anläggning innan förteckningen över anläggningar i enlighet med artikel 11.1 ska lämnas in, och allra senast i samband med att förteckningen lämnas in till kommissionen,
- b) bekräftar att förenklade övervakningsåtgärder har införts för att bedöma om någon av anläggningarna under något kalenderår släpper ut 2 500 ton koldioxidekvivalenter eller mer, utöver utsläpp från biomassa,
- c) bekräftar att en anläggning kommer att återinföras i EU:s utsläppshandelssystem om den under något kalenderår släpper ut 2 500 ton koldioxidekvivalenter eller mer, utöver utsläpp från biomassa, och
- d) gör den information som avses i leden a, b och c tillgänglig för allmänheten.

2. Om en anläggning återinförs i EU:s utsläppshandelssystem i enlighet med punkt 1c i den här artikeln ska alla utsläppsrätter som tilldelats i enlighet med artikel 10a beviljas, med början samma år som anläggningen återinförs. Utsläppsrätter som tilldelats en sådan anläggning ska dras av från det antal som i enlighet med artikel 10.2 ska auktioneras ut av den medlemsstat i vilken anläggningen finns.

3. Medlemsstaterna får även från EU:s utsläppshandelssystem undanta reservenheter som är i drift högst 300 timmar per år under vart och ett av de tre år som föregår underrättelsen i enlighet med punkt 1 a på de villkor som fastställs i punkterna 1 och 2.”

36. Artikel 28c ska ersättas med följande:

”Artikel 28c

Bestämmelser om övervakning, rapportering och verifiering i fråga om den globala marknadsbaserade åtgärden

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att komplettera detta direktiv med avseende på lämplig övervakning, rapportering och verifiering av utsläpp för att genomföra Icaos globala marknadsbaserade åtgärd på alla flyglinjer som omfattas av den. Dessa delegerade akter ska grundas på de relevanta instrument som antagits av Icao, undvika eventuell snedvridning av konkurrensen och vara förenliga med principerna i den akt som avses i artikel 14.1, och säkerställa att de utsläppsrapporter som lämnas in verifieras i enlighet med principerna och kriterierna för verifiering i artikel 15.”

37. Artikel 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 30

Översyn mot bakgrund av Parisavtalets genomförande och utvecklingen av koldioxidmarknaden i andra stora ekonomier

1. Detta direktiv ska ses över mot bakgrund av den internationella utvecklingen och de internationella insatser som görs för att uppnå Parisavtalets långsiktiga mål.
2. Även åtgärderna för att stödja vissa energiintensiva industrier som kan vara utsatta för koldioxidläckage enligt artiklarna 10a och 10b ska ses över mot bakgrund av klimatpolitiska åtgärder i andra stora ekonomier. I detta sammanhang ska kommissionen också överväga huruvida åtgärderna rörande kompensation för indirekta kostnader bör harmoniseras ytterligare.
3. Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet inom ramen för varje global översyn som överenskommit inom ramen för Parisavtalet, särskilt om behovet av ytterligare unionsstrategier och unionsåtgärder för de minskningar av växthusgasutsläppen som unionen och dess medlemsstater måste genomföra, däribland vad gäller den linjära faktor som avses i artikel 9. Kommissionen får lägga fram förslag till Europaparlamentet och rådet om att på lämpligt sätt ändra detta direktiv.
4. Senast den 1 januari 2020 ska kommissionen lägga fram en uppdaterad analys av luftfartens icke koldioxidrelaterade påverkan, om det är lämpligt åtföljd av ett lagstiftningsförslag om hur denna påverkan kan hanteras på bästa sätt.”

38. I bilaga IIa till direktiv 2003/87/EG ska uppgifterna om Belgien, Italien, Luxemburg och Sverige utgå.

39. Bilaga IIb till direktiv 2003/87/EG ska ersättas med texten i bilaga I till det här direktivet.

40. Bilaga IV till direktiv 2003/87/EG ska ändras i enlighet med bilaga II till det här direktivet.

Artikel 2

Ändring av beslut (EU) 2015/1814

Artikel 1 i beslut (EU) 2015/1814 ska ändras på följande sätt:

1. I punkt 5 första stycket ska följande mening läggas till:

”Genom undantag från första och andra meningen ska de procentsatser och de 100 miljoner utsläppsrätter som avses i dessa meningar fördubblas fram till den 31 december 2023.”

2. Följande punkt ska införas:

”5a. Om inget annat beslutas vid den första översyn som utförts i enlighet med artikel 3 ska från och med 2023 de utsläppsrätter som ingår i reserven utöver det totala antal utsläppsrätter som auktionerats ut under det föregående året inte längre vara giltiga.”

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 9 oktober 2019 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Genom undantag från första stycket ska medlemsstaterna sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att senast den 31 december 2018 uppfylla de skyldigheter i fråga om offentliggörande och rapportering som föreskrivs i artikel 1.14 f i detta direktiv vad avser artikel 10a.6 i direktiv 2003/87/EG.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 4***Övergångsbestämmelse**

När medlemsstaterna uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 3.1 första stycket i detta direktiv, ska de säkerställa att deras nationella lagstiftning som införlivar artiklarna 10 och 10a.4–10a.7, artikel 10a.8 första och andra styckena, artiklarna 10a.12–10a.18, 10c, 11a.8 och 11a.9 i direktiv 2003/87/EG samt bilagorna IIa och IIb till det direktivet i dess lydelse den 19 mars 2018, fortsätter att gälla till och med den 31 december 2020. Förteckningen i bilagan till beslut 2014/746/EU ska fortsätta att gälla till och med den 31 december 2020.

*Artikel 5***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 6***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 14 mars 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA

Ordförande

BILAGA I

Bilaga IIb till direktiv 2003/87/EG ska ersättas med följande:

"BILAGA IIb

FÖRDELNINGEN AV MEDEL FRÅN MODERNISERINGSFONDEN TILL OCH MED DEN 31 DECEMBER 2030

Andel av moderniseringsfonden

Bulgarien	5,84 %
Tjeckien	15,59 %
Estland	2,78 %
Kroatien	3,14 %
Lettland	1,44 %
Litauen	2,57 %
Ungern	7,12 %
Polen	43,41 %
Rumänien	11,98 %
Slovakien	6,13 %".

BILAGA II

I del A i bilaga IV till direktiv 2003/87/EG ska stycket under fjärde rubriken "Övervakning av utsläpp av andra växthusgaser" ersättas med följande:

"Standardiserade eller allmänt vedertagna metoder ska tillämpas; de ska utarbetas av kommissionen i samråd med samtliga berörda parter och antas i enlighet med artikel 14.1."

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/411**av den 14 mars 2018****om ändring av direktiv (EU) 2016/97 vad gäller tillämpningsdatumet för medlemsstaternas införlivandeåtgärder****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53.1 och 62,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 ⁽²⁾ harmoniserar nationella bestämmelser om distribution av försäkrings- och återförsäkringsprodukter och försäkringsbaserade investeringsprodukter från försäkringsförmedlare och försäkringsbolag och deras anställda samt från försäkringsförmedlare som bedriver förmedling som sidoverksamhet i unionen.
- (2) Enligt artikel 42.1 i direktiv (EU) 2016/97 ska medlemsstaterna sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa det direktivet senast den 23 februari 2018.
- (3) Den 21 september 2017 antog kommissionen de delegerade förordningarna (EU) 2017/2358 ⁽³⁾ och (EU) 2017/2359 ⁽⁴⁾ som kompletterar direktiv (EU) 2016/97.
- (4) I sina beslut att inte göra några invändningar mot de delegerade förordningarna (EU) 2017/2358 och (EU) 2017/2359 uppmanade Europaparlamentet kommissionen att anta ett lagstiftningsförslag i vilket den 1 oktober 2018, i stället för den 23 februari 2018, fastställs som tillämpningsdatum för de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktiv (EU) 2016/97. Europaparlamentet motiverade sin uppmaning genom att understryka behovet av att ge försäkringsföretag och försäkringsdistributörer mer tid för att förbereda ett korrekt och verkningfullt genomförande av direktiv (EU) 2016/97 och genomföra de tekniska och organisatoriska förändringar som är nödvändiga för att följa de delegerade förordningarna (EU) 2017/2358 och (EU) 2017/2359.
- (5) Direktiv (EU) 2016/97 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (6) Med hänsyn till den mycket korta tid som återstår innan de bestämmelser i nationella lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktiv (EU) 2016/97 ska sättas i kraft och för att säkerställa rättslig säkerhet och undvika potentiella marknadsstörningar bör det här direktivet träda i kraft snarast möjligt och tillämpas med retroaktiv verkan från och med den 23 februari 2018.
- (7) Det är följaktligen även motiverat att i detta fall tillämpa det undantag för brådskande fall som föreskrivs i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 1 mars 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 mars 2018.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (EUT L 26, 2.2.2016, s. 19).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/2358 av den 21 september 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 vad gäller produkttillsyns- och styrningskrav för försäkringsföretag och försäkringsdistributörer (EUT L 341, 20.12.2017, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/2359 av den 21 september 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 vad gäller informationskrav och uppföranderegler för distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter (EUT L 341, 20.12.2017, s. 8).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv (EU) 2016/97 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 42.1 ska första stycket ersättas med följande stycken:

”1. Medlemsstaterna ska senast den 1 juli 2018 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna ska tillämpa dessa bestämmelser senast från och med den 1 oktober 2018.”

2. I artikel 44 ska första stycket ersättas med följande:

”Direktiv 2002/92/EG, i dess lydelse enligt de direktiv som anges i del A i bilaga II till det här direktivet, upphör att gälla med verkan från och med den 1 oktober 2018, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt av direktiven som anges i del B i bilaga II till det här direktivet.”

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas, med retroaktiv verkan, från och med den 23 februari 2018.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 14 mars 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA

Ordförande

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2018/412

av den 14 mars 2018

om ändring av beslut nr 466/2014/EU om beviljande av en EU-garanti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån och lånegarantier till projekt utanför EU

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 209 och 212,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Det internationella samfundet står inför en migrations- och flyktingkris av en aldrig tidigare skådad omfattning, som kräver solidaritet och effektiv mobilisering av ekonomiska resurser och att de befintliga utmaningarna bemöts och övervinns på ett samordnat sätt. Alla aktörer måste samarbeta för att genomföra en fortlöpande medellångsiktig och långsiktig politik och effektivt använda befintliga program för att utveckla och stödja initiativ som bidrar till Förenta nationernas (FN) mål för hållbar utveckling och till att ta itu med de politiska, sociala, ekonomiska och miljörelaterade faktorer som utgör de bakomliggande orsakerna till migration, inklusive men inte begränsade till fattigdom, ojämlikhet, befolkningsökning, brist på arbetstillfällen, begränsad tillgång till utbildning och ekonomiska möjligheter, instabilitet, konflikter, klimatförändringar samt de långsiktiga följderna av tvångsflyttning.
- (2) Att tillhandahålla resurser för att ta itu med de bakomliggande orsakerna till migration har avgörande betydelse, men unionen står fortfarande helt och hållet bakom politiken på andra centrala strategiskt prioriterade områden enligt den globala strategin för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik.
- (3) En ny resultatriktad partnerskapsram med tredjeländer, där alla unionens politikområden och instrument tas med i beräkningen har utvecklats. Som en del i den nya partnerskapsramen har unionens externa investeringsplan upprättats för att stödja investeringar i regioner utanför unionen och samtidigt bidra till att uppnå FN:s mål för hållbar utveckling och hantera de bakomliggande orsakerna till migration. Den bör också bidra till att uppfylla målen i FN:s 2030-agenda för hållbar utveckling och Parisavtalet som antogs inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallat *Parisavtalet*) liksom målen för andra finansieringsinstrument för yttre åtgärder.
- (4) Den 28 juni 2016 godkände Europeiska rådet Europeiska investeringsbankens (EIB) förslag om att bidra till externa investeringsplanen genom EIB:s motståndskraftsinitiativ som är framtaget för att främja investeringar i länderna i det södra grannskapet och i västra Balkan.
- (5) En viktig del i EIB:s motståndskraftsinitiativ är utvidgningen av EIB:s externa utlåningsmandat, både i kvantitativa och kvalitativa termer. Detta bör göra det möjligt för EIB att snabbt bidra till den externa investeringsplanens mål, särskilt genom att tillhandahålla ytterligare finansiering till mottagare i den privata sektorn i syfte att locka privata investeringar och stärka långsiktiga investeringar.
- (6) Den strategiska styrelsen för Europeiska fonden för hållbar utveckling, där EIB är representerad, kommer att ge vägledning i fråga om komplementaritet mellan EIB:s motståndskraftsinitiativ och den externa investeringsplanens komponenter i enlighet med dess arbetsordning och utan att det påverkar tillämpningen av EIB:s interna styrningsregler.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 8 februari 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 27 februari 2018.

- (7) En budgetgaranti för finansieringstransaktioner som utförs utanför unionen (nedan kallad *EU-garantin*) beviljades EIB genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 466/2014/EU ⁽¹⁾.
- (8) I enlighet med beslut nr 466/2014/EU har kommissionen i samarbete med EIB tagit fram en halvtidsrapport som utvärderar tillämpningen av det beslutet på grundval av en oberoende extern utvärdering.
- (9) Den långsiktiga ekonomiska motståndskraften för flyktingar, migranter, värd-, transit-, och ursprungssamhällen som en strategisk respons som syftar till att ta itu med de bakomliggande orsakerna till migration bör läggas till som ett nytt mål som stöds av EU-garantin (nedan kallat *det nya målet*).
- (10) De transaktioner som stöds inom ramen för det nya målet bör vara skilda från unionsinsatserna på området för gränskontroll.
- (11) För att göra det möjligt att under det externa utlåningsmandatet möta potentiella kommande utmaningar och unionsprioriteringar, liksom för att nå det nya målet, bör det maximala taket för EIB:s finansieringstransaktioner inom ramen för EU-garantin höjas till 32 300 000 000 EUR.
- (12) Inom ramen för det allmänna mandatet, bör 1 400 000 000 EUR öronmärkas för projekt inom den offentliga sektorn som inriktas på att nå det nya målet.
- (13) Inom ramen för det nya mandatet för utlåning till den privata sektorn bör ett högsta belopp på 2 300 000 000 EUR avsättas till projekt som inriktas på att nå det nya målet inom det höjda maximala taket och bör omfattas av unionens totalgaranti.
- (14) Att nå ett av EIB:s främsta mål enligt det externa utlåningsmandatet, nämligen att stödja utvecklingen av den lokala privata sektorn, i synnerhet mikroföretag samt små och medelstora företag, är beroende av faktorer som mikroföretags samt små och medelstora företags tillgång till finansiering, lån och tekniskt stöd, främjande av entreprenörskap samt insatser för att stimulera övergången från den instabila informella ekonomin till den formella sektorn. Mot denna bakgrund bör EIB:s finansieringstransaktioner eftersträva att stödja småskaliga investeringsprojekt som drivs av mikroföretag samt små och medelstora företag, liksom investeringsprojekt i avlägsna landsbygdsområden och på områdena för dricksvattenbehandling, avloppsvattenhantering och förnybar energi.
- (15) Komplementaritet och samordning med unionens initiativ för att ta itu med de bakomliggande orsakerna till migrationen bör säkerställas, bland annat genom unionens stöd för hållbar återanpassning av återvändande migranter i ursprungsländerna.
- (16) I linje med Parisavtalet bör EIB eftersträva att upprätthålla en hög nivå av klimatrelevanta transaktioner, vars volym bör motsvara minst 25 % av EIB:s totala finansieringstransaktioner utanför unionen. EIB:s finansiering som omfattas av beslut nr 466/2014/EU bör vara förenlig med att nå målet på minst 35 % av EIB:s totala finansieringstransaktioner i tillväxtekonomier och utvecklingsländer utanför unionen senast 2020. EIB bör beakta Europeiska rådets slutsatser av den 22 maj 2013 om att fasa ut miljömässigt och ekonomiskt skadliga subventioner, bland annat för fossila bränslen.
- (17) Risken för unionens allmänna budget i samband med EIB:s finansieringstransaktioner enligt mandatet för utlåning till den privata sektorn bör prissättas. De inkomster som sådan prissättning av risk genererar bör betalas in till garantifonden för åtgärder avseende tredjeland som inrättats genom rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 ⁽²⁾, för att täcka den kommersiella risken och undvika snedvridningar på marknaden.
- (18) EIB bör inom sin resultatmättningsram utarbeta och genomföra en rad indikatorer för projekt som inriktas på att nå det nya målet. En bedömning av EIB-finansieringstransaktionernas bidrag till det nya målet, inbegripet, när så är tillämpligt, bidraget till FN:s mål för hållbar utveckling, det lokala civila samhällets involvering och anpassningen till unionens utrikespolitiska prioriteringar och budgetprioriteringar bör därför inkluderas i kommissionens årliga rapport till Europaparlamentet och rådet om EIB:s finansieringstransaktioner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 466/2014/EU av den 16 april 2014 om beviljande av en EU-garanti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför EU (EUT L 135, 8.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 av den 25 maj 2009 om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land (EUT L 145, 10.6.2009, s. 10).

- (19) Synlighet för och transparens i EIB:s finansieringstransaktioner som omfattas av beslut nr 466/2014/EU, i synnerhet när det gäller projekt som finansieras via finansiella intermediärer, bör säkerställas genom att unionens institutioner och allmänheten ges bättre tillgång till information, med samtidigt beaktande av behovet av att skydda konfidentiell och kommersiellt känslig information.
- (20) Unionens relevanta policy för icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet fastställs i unionens rättsakter och rådets slutsatser, särskilt i bilagan till slutsatserna från den 8 november 2016 och eventuella senare uppdateringar.
- (21) Due diligence-granskning av EIB:s finansieringstransaktioner som omfattas av beslut nr 466/2014/EU bör innebära en grundlig kontroll av överensstämelsen med tillämplig unionslagstiftning och överenskomna internationella standarder och unionsstandarder avseende bekämpning av penningtvätt, kampen mot finansiering av terrorism, skattebedrägeri och skatteflykt. I samband med rapporteringen om det externa utlåningsmandatet bör EIB dessutom tillhandahålla information, för varje enskilt land, om huruvida EIB:s finansieringstransaktioner följer dess policy för icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner samt förteckningen över intermediärer med vilka EIB samarbetar.
- (22) Den 12 oktober 2016 godkände EIB genomförandet av EIB:s motståndskraftsinitiativ. Projekt inom ramen för EIB:s motståndskraftsinitiativ som godkändes efter detta datum och före detta besluts ikraftträdande och garantiavtalets ingående bör kunna omfattas av EU-garantin, förutsatt att kommissionen bekräftar att de är förenliga med det nya målet och följer de villkor som fastställs i garantiavtalet.
- (23) EIB:s finansieringstransaktioner med företag bör endast omfattas av totalgarantin för den privata sektorn om de främjar tillväxt för alla och skapande av arbetstillfällen samt inte gynnas av lokala finansmarknader i tillräcklig utsträckning.
- (24) EIB:s finansieringstransaktioner bör följa principerna som anges i kommissionens meddelande av den 25 oktober 2011 med titeln *En förnyad EU-strategi 2011–2014 för företagens sociala ansvar*, inbegripet med avseende på finansiella intermediärer.
- (25) Om unionens utrikespolitiska prioriteringar ändras, eller vid akut- och krissituationer som skulle kunna uppstå under mandatets löptid, i enlighet med relevanta resolutioner från Europaparlamentet och beslut och slutsatser från rådet, bör taket för EIB:s omfördelning mellan regioner under mandatets löptid höjas från 10 % till 20 %. Kommissionen bör regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om sådana omfördelningar.
- (26) Mot bakgrund av betydelsen av EIB:s motståndskraftsinitiativ för unionens strategi för att ta itu med de bakomliggande orsakerna till migration och transit- och värdsamhällenas behov förblir det avgörande att de belopp som öronmärkts inom ramen för det externa utlåningsmandatet för projekt avsedda för det nya målet utnyttjas till fullo. Om de öronmärkta beloppen på grund av oförutsedda omständigheter inte till fullo kan utnyttjas bör dock viss ökad flexibilitet också medges. Om EIB senast den 30 juni 2019 kommer fram till att den inte kan utnyttja det planerade målet inom ramen för EIB:s motståndskraftsinitiativ bör det vara möjligt att omfördela upp till 20 % av de 1 400 000 000 EUR enligt det allmänna mandatet som öronmärkts för projekt inom den offentliga sektorn och de 2 300 000 000 EUR enligt mandatet för utlåning till den privata sektorn inom och/eller mellan föranslutningsländer och mottagare samt grannskapsländer och partnerskapsländer. Kommissionen och EIB måste i förväg komma överens om eventuella omfördelningar av sådant slag.
- (27) Förteckningarna över berättigade regioner och länder och potentiellt berättigade regioner och länder bör ändras för att utesluta höginkomstregioner och -länder med hög kreditvärdighet, nämligen Brunei, Chile, Island, Israel, Singapore, Sydkorea och Taiwan. Dessutom bör Iran läggas till förteckningen över potentiellt berättigade regioner och länder.
- (28) Beslut nr 466/2014/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut nr 466/2014/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Tak för EIB:s finansieringstransaktioner inom ramen för EU-garantin

1. Det samlade taket för EIB:s finansieringstransaktioner inom ramen för EU-garantin under perioden 2014–2020 ska vara 32 300 000 000 EUR. Belopp som först avsatts för finansieringstransaktioner men som sedan ställs in ska inte räknas mot taket.

Det samlade taket ska indelas i

- a) ett totalbelopp på högst 30 000 000 000 EUR enligt ett allmänt mandat, varav 1 400 000 000 EUR är öronmärkta för projekt inom den offentliga sektorn som inriktas på den långsiktiga ekonomiska motståndskraften för flyktingar, migranter och värd-, transit- och ursprungssamhällen som en strategisk respons som syftar till att ta itu med de bakomliggande orsakerna till migration,
- b) ett totalbelopp på högst 2 300 000 000 EUR enligt ett mandat för utlåning till den privata sektorn för projekt som inriktas på den långsiktiga ekonomiska motståndskraften för flyktingar, migranter och värd-, transit- och ursprungssamhällen som en strategisk respons som syftar till att ta itu med de bakomliggande orsakerna till migration.

2. De högsta belopp som det hänvisas till i punkt 1 ska delas upp i regionala tak och deltak, på det sätt som anges i bilaga I. Inom de regionala taken och under den period som omfattas av detta beslut ska EIB säkerställa en fördelning mellan länderna inom de regioner som omfattas av EU-garantin, som avvägs i linje med unionens utrikespolitiska prioriteringar, som ska avspeglas i de regionala tekniska operativa riktlinjer som avses i artikel 5.”

2. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Allmänna mål och principer

1. EU-garantin ska beviljas endast för EIB:s finansieringstransaktioner som enligt EIB:s egen bedömning har ett mervärde och som främjar något eller några av följande allmänna mål:

- a) Utveckling av den lokala privata sektorn, i synnerhet stöd till mikroföretag samt små och medelstora företag.
- b) Utveckling av social och ekonomisk infrastruktur inbegripet transport, energi, miljöinfrastruktur och informations- och kommunikationsteknik.
- c) Begränsning av och anpassning till klimatförändringarna.
- d) Den långsiktiga ekonomiska motståndskraften för flyktingar, migranter och värd-, transit- och ursprungssamhällen som en strategisk respons som syftar till att ta itu med de bakomliggande orsakerna till migration.

2. Samtidigt som EIB:s särskilda karaktär som investeringsbank bevaras, ska finansieringstransaktioner som genomförs enligt detta beslut bidra till uppfyllandet av unionens allmänna intresse, i synnerhet de allmänna principer som vägleder unionens yttre åtgärder i enlighet med artikel 21 i EU-fördraget och ska bidra till genomförandet av de internationella miljöavtal i vilka unionen är part. EIB:s styrande organ uppmanas att vidta nödvändiga åtgärder för att anpassa EIB:s verksamhet så att den bidrar effektivt till unionens politik för yttre förbindelser och på lämpligt sätt uppfyller kraven i detta beslut.

3. Regional integrering mellan partnerländer, särskilt inbegripet ekonomisk integration mellan föranslutningsländer och mottagarna, grannskapsländer och partnerskapsländer samt unionen, ska utgöra ett grundläggande mål för EIB:s finansieringstransaktioner på de områden som omfattas av de allmänna målen i punkt 1. EIB ska genomföra finansieringstransaktioner i mottagarländerna inom områden som omfattas av de allmänna målen genom att stödja utländska direktinvesteringar som främjar ekonomisk integration med unionen.

4. I utvecklingsländer, i enlighet med definitionen i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utvecklingsförteckning över mottagare av offentligt utvecklingsbistånd, ska EIB:s finansieringstransaktioner i enlighet med artiklarna 208 och 209 i EUF-fördraget bidra till uppfyllandet av målen i unionens politik för utvecklingssamarbete, särskilt i fråga om att minska fattigdomen genom tillväxt för alla och hållbar ekonomisk, miljömässig och social utveckling.

5. För att säkerställa att investeringar i den privata sektorn har en så stor utvecklingseffekt som möjligt ska EIB sträva efter att bidra till att skapa fördelaktiga villkor för privata företag och investeringar och säkerställa som en prioritet att den lokala privata sektorn i mottagarländerna, inklusive kooperativ och sociala företag, stärks genom stöd till lokala investeringar enligt punkt 1 a. EIB:s finansieringstransaktioner som stöder de allmänna mål som fastställs i punkt 1 ska sträva efter att öka bankens stöd till investeringsprojekt som drivs av mikroföretag samt små och medelstora företag i mottagarländerna och inom unionen, och möjliggöra tillgång till finansiering för nya investeringsprojekt som drivs av mikroföretag samt små och medelstora företag. EIB:s finansieringstransaktioner ska göra det möjligt för mikroföretag samt små och medelstora företag att bland annat dra nytta av marknadstillträde för mikroföretag samt små och medelstora företag i berättigade länder och integreras i globala värdekedjor, och ska även bidra till att öka unionsföretagens konkurrenskraft.

För att effektivt övervaka och utvärdera användningen av medel till förmån för berörda mikroföretag samt små och medelstora företag ska EIB genomföra en grundlig due diligence-granskning och fastställa och upprätthålla adekvata avtalsbestämmelser som ålägger såväl finansiella intermediärer som slutmottagare standardiserade rapporteringsskyldigheter. EIB ska sträva efter att identifiera och bidra till att undanröja hindren för mikroföretags samt små och medelstora företags finansiering.

EIB ska samarbeta med finansiella intermediärer som kan stödja de särskilda behoven bland mikroföretag samt små och medelstora företag i verksamhetsländerna och som uppfyller kraven i artikel 13, såsom de införlivats i avtal enligt punkt 1 tredje stycket i den artikeln.

6. EIB:s finansieringstransaktioner som stöder de allmänna mål som fastställs i punkt 1 b ska stödja investeringsprojekt framför allt inom områdena transport, energi, miljöinfrastruktur, informations- och kommunikationsteknik, hälsa och utbildning. Detta omfattar framställning och integrering av energi från förnybara energikällor, energieffektivitetåtgärder, omställning av energisystemen som möjliggör en omställning till teknik och bränslen som ger lägre koldioxidutsläpp, hållbar energitrygghet och energiinfrastruktur, inbegripet produktion av gas och transport till unionens energimarknad samt elektrifiering av landsbygdsområden, miljöinfrastruktur såsom vatten, sanitet och grön infrastruktur, telekommunikationer och bredbandsnät.

7. EIB:s finansieringstransaktioner till stöd för de allmänna målen som fastställs i punkt 1 c ska stödja investeringsprojekt inom begränsning av och anpassning till klimatförändringarna som bidrar till de övergripande målen i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring och i Parisavtalet som antogs inom ramen för den konventionen, särskilt genom att undvika eller minska växthusgasutsläpp och minska koldioxidavtrycket inom områdena förnybar energi, energieffektivitet och hållbar transport, eller genom att öka motståndskraften mot de negativa effekterna av klimatförändringarna på sårbara länder, sektorer och samhällen.

Kriterierna för stödberättigande för projekt som rör klimatåtgärder fastställs i EIB:s klimatstrategi. På grundval av de metoder för bedömning av projekts växthusgasutsläpp och utsläppsvariationer som utarbetats av EIB, ska en analys av koldioxidavtrycken inkluderas i miljökonsekvensbedömningen för att fastställa om projektförslagen optimerar förbättringar i energieffektivitet.

Under den period som omfattas av detta beslut ska EIB sträva efter att upprätthålla en hög nivå av klimatrelevanta transaktioner, vars volym ska motsvara minst 25 % av EIB:s totala finansieringstransaktioner utanför unionen. EIB:s finansiering enligt detta beslut ska vara förenlig med att nå målet på minst 35 % av EIB:s totala finansieringstransaktioner i tillväxtekonomier och utvecklingsländer utanför unionen senast 2020.

EIB:s finansieringstransaktioner ska bland annat omfatta konkreta åtgärder för att fasa ut finansieringen av projekt som motverkar uppnåendet av unionens klimatmål och trappa upp insatserna för att främja förnybara energikällor och energieffektivitet.

EIB ska stärka klimatanpassningskomponenterna i sitt bidrag till projekt inom ramen för EIB:s finansieringstransaktioner enligt EIB:s externa utlåningsmandat.

8. EIB:s finansieringstransaktioner till stöd för de allmänna mål som fastställs i punkt 1 d ska stödja investeringsprojekt som angriper de bakomliggande orsakerna till migration och bidrar till långsiktig ekonomisk motståndskraft och Förenta nationernas mål för hållbar utveckling samt säkerställer hållbar utveckling i mottagarländer.

Samtidigt som full respekt för mänskliga rättigheter, arbetstagar rättigheter och sociala rättigheter, grundläggande friheter och jämställdhet säkerställs genom tillämpning av en rättighetsbaserad strategi som omfattar alla mänskliga och sociala rättigheter i linje med principerna om transparens, deltagande, icke-diskriminering och redovisnings-skyldighet ska EIB:s finansieringstransaktioner

- a) möta de ökade behoven av infrastruktur och anknutna tjänster för att direkt eller indirekt hantera migranttillströmningen samtidigt som lokalbefolkningen gynnas,
- b) öka sysselsättningsmöjligheterna i värdsamhällena och för flyktinggrupperna,
- c) främja ekonomisk integration och att göra det möjligt för flyktingar att bli självförsörjande, eller
- d) stärka humanitära insatser och stödet för skapande av anständiga arbetstillfällen.

EIB:s finansieringstransaktioner ska stödja följande:

- a) Den privata sektorn på områdena för mikroföretag samt små och medelstora företag samt medelstora börsnoterade företag, företagsfinansiering och mikrofinansiering.
- b) Den offentliga sektorn, inklusive kommuner och offentliga organ, i fråga om infrastruktur och tjänster, inbegripet hälso- och sjukvård och särskild omsorg för barn, samt sanitet och skolutbildning, för att hantera väsentligt ökade behov.

9. EIB:s finansieringstransaktioner till stöd för dem som stöder de allmänna mål som fastställs i punkt 1 ska ta hänsyn till att jämställdhet är en övergripande fråga som är avgörande för att uppnå hållbar utveckling och en viktig aspekt i due diligence-granskningen av projekt. Ett jämställdhetsperspektiv ska tillämpas på alla sådana finansieringstransaktioner. EIB ska säkerställa att EIB:s samtliga finansieringstransaktioner uppfyller åtagandena i dess jämställdhetsstrategi och handlingsplan för jämställdhet.

10. EIB ska sträva efter att säkerställa att de företag som deltar i projekt som EIB medfinansierar respekterar principerna om transparenta löner och jämställdhet, liksom principen om lika lön i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG (*). EIB:s beslut om projektfinsiering ska beakta potentiella mottagarföretags insatser när det gäller lika lön och företagens sociala ansvar.

11. EU-garantin ska endast täcka EIB-finansieringstransaktioner som genomförs i berättigade länder som har ingått ett ramavtal med EIB om de rättsliga villkoren för genomförandet av sådana transaktioner och vilka ska vara förenliga med EIB:s uttalande om miljömässiga och sociala principer och normer samt dess handbok för miljöfrågor och sociala frågor.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (EUT L 204, 26.7.2006, s. 23)."

3. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Vid uppdateringen av de regionala tekniska operativa riktlinjerna ska kommissionen och EIB ta hänsyn till relevanta resolutioner från Europaparlamentet samt rådets beslut och slutsatser, liksom till internationellt erkända principer och riktlinjer för företagens sociala ansvar. De regionala tekniska operativa riktlinjerna ska stämma överens med prioriteringarna i de nationella eller regionala programmen som om möjligt upprättats av mottagarländerna, med hänsyn till eventuella samråd med det lokala civila samhället i samband med programmets upprättande."

- b) Följande punkt ska införas:

"1a. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 med avseende på ändringar av bilaga IV."

4. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

"Totalgarantin ska också omfatta EIB:s finansieringstransaktioner enligt mandatet för utlåning till den privata sektorn som det avses i artikel 2.1 b, som i genomsnitt ska ha en högre riskprofil än den portfölj som omfattas av garantin för politisk risk som avses i punkt 3 i den här artikeln i föranslutningsländer och mottagare samt grannskapsländer och partnerskapsländer."

b) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

"5. Finansieringsöverenskommelser med enskilda projektansvariga som avser EIB:s finansieringstransaktioner ska även inkludera lämpliga bestämmelser om upphandling, miljömässiga, klimatmässiga och sociala frågor i enlighet med EIB:s egna regler och förfaranden, inbegripet krav på att göra EU-garantin och EIB:s inblandning synliga för slutmottagaren.

6. Kommissionen och EIB ska ange i det garantiavtal som avses i artikel 14 en tydlig och transparent policy för tilldelning som gör det möjligt för EIB att inom ramen för sin externa verksamhet identifiera de transaktioner som ska finansieras inom ramen för detta beslut, för att säkerställa att EU-garantin används på effektivast möjliga sätt. Tilldelningspolicyerna ska baseras på kreditvärdigheten av EIB:s finansieringstransaktioner såsom de bedöms av EIB, de tak som anges i bilaga I, typen av motpart, oavsett om det är en självständig stat eller dess underenheter enligt punkt 1 i den här artikeln, eller en privat aktör, EIB:s riskabsorptionsförmåga och andra relevanta kriterier, inbegripet mervärdet för EU-garantin. Europaparlamentet och rådet ska få tilldelningspolicyerna i enlighet med artikel 14."

5. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. EIB ska genomföra en grundlig due diligence-granskning och, när det är lämpligt i enlighet med dess uttalande om miljömässiga och sociala principer och normer samt dess handbok för miljöfrågor och sociala frågor, kräva att de projektansvariga genomför lokala samråd i linje med unionens sociala principer och miljöprinciper, med relevanta nationella och lokala intressenter och med det civila samhället i samband med projektplaneringen och genomförandet om de sociala, människorättsliga, jämställdhetsmässiga, miljömässiga, ekonomiska och utvecklingsrelaterade aspekterna av de investeringsprojekt som omfattas av EU-garantin och tillhandahålla information som är relevant för bedömningen av bidraget till uppnåendet av målen för unionens politik för yttre förbindelser och strategiska mål.

EIB ska säkerställa att principen om ett fritt, på förhand inhämtat och välinformerat samtycke genomförs innan finansieringstransaktioner beviljas som rör mark och naturresurser.

Denna granskning ska innefatta en bedömning av huruvida kapaciteten hos mottagarna av EIB-finansiering bör stärkas under projektcykeln med hjälp av tekniskt bistånd och, om så är fallet, hur detta bör genomföras. EIB:s egna regler och förfaranden ska innehålla nödvändiga bestämmelser om bedömning av investeringsprojektens miljöeffekter och sociala effekter och aspekter rörande mänskliga rättigheter och förebyggande av konflikter så att det säkerställs att investeringsprojekt som får stöd enligt detta beslut är miljömässigt och socialt hållbara samt att EIB:s finansieringstransaktioner inom ramen för EIB:s motståndskraftsinitiativ, och i synnerhet mandatet för utlåning till den privata sektorn, förbättrar den ekonomiska motståndskraften för flyktingar, migranter och värd-, transit- och ursprungssamhällen.

Som en del av dess tillgängliga interna vägledning för tillämpningen av due diligence-granskning ska EIB vid behov förbättra den praktiska vägledningen för bedömningen av aspekter som rör alla grundläggande mänskliga rättigheter genom dess handbok för miljöfrågor och sociala frågor, som ska användas vid förhandsbedömningen och den löpande övervakningen av de enskilda projekten, däribland projekt som involverar finansiella intermediärer, på grundval av befintliga ramar, i synnerhet EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati, och med beaktande av befintliga riktmärken för mänskliga rättigheter som föreskrivs i unionen, relevanta organ inom Förenta nationerna och människorättsorganisationer."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. EIB:s övervakning ska omfatta genomförandet av förmedlade transaktioner och finansiella intermediärens stöd till mikroföretag samt små och medelstora företag."

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Resultatet av övervakningen ska offentliggöras, med förbehåll för sekretesskrav och berörda parter samtycke."

6. I artikel 10 ska följande stycke läggas till:

"Den risk som unionens budget utsätts för i samband med EIB:s finansieringstransaktioner enligt det mandat för utlåning till den privata sektorn som avses i artikel 2.1 b ska prissättas, och de inkomster som genereras från prissättningen av den kommersiella risken ska betalas in till garantifonden."

7. Artikel 11.1 ska ändras på följande sätt:

a) Leden b och c ska ersättas med följande:

- "b) En utvärdering av det mervärde, det uppskattade resultatet och den utvecklings effekt som EIB:s finansieringstransaktioner har på ackumulerad basis som stöder sig på EIB:s årsrapport om resultatmätningens ram. I detta syfte ska EIB använda resultatindikatorer avseende utvecklings- och miljöaspekter samt sociala aspekter, inbegripet människorätts- och jämställdhetsaspekter, för finansierade projekt med beaktande av relevanta indikatorer enligt Parisförklaringen om biståndseffektivitet från 2005.

Jämställdhetsindikatorer ska tas fram i enlighet med EIB:s jämställdhetsstrategi och handlingsplan för jämställdhet. Dessa ska spegla främjandet av jämställdhet mellan kvinnor och män och ska, där det är möjligt, utvärderas i efterhand genom att dela upp uppgifterna efter kön. Indikatorerna för projektens miljöaspekter ska innefatta kriterier för ren teknik, som i princip ska vara inriktade på energieffektivitet och teknik för att minska utsläppen. EIB ska utveckla indikatorer för projekt som tillhandahåller en strategisk respons för att ta itu med de bakomliggande orsakerna till migration och bygger upp långsiktig ekonomisk motståndskraft i transit- och värdsamhällena och ska därvid ta hänsyn till synpunkter från intressenter, civila samhället, berörda grupper och icke-statliga organisationer.

- c) En bedömning av EIB-finansieringstransaktionernas bidrag till uppnåendet av målen för unionens politik för yttre förbindelser och strategiska mål, med beaktande av deras förenlighet med de principer som vägleder unionens yttre åtgärder enligt artikel 21 i EU-fördraget, de regionala tekniska operativa riktlinjer som avses i artikel 5 i detta beslut samt EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati."

b) Led e ska ersättas med följande:

- "e) En utvärdering av kvaliteten på EIB:s finansieringstransaktioner, i synnerhet huruvida EIB har tagit hänsyn till den miljömässiga och sociala hållbarheten vid due diligence-granskningen och övervakningen av finansierade investeringsprojekt liksom åtgärder för att maximera det lokala engagemanget genom att främja deltagande från berörda grupper, civila samhällets organisationer och icke-statliga organisationer."

c) Följande led ska läggas till:

- "j) En bedömning av bidraget från EIB-finansieringstransaktioner till den långsiktiga ekonomiska motståndskraften för flyktingar, migranter och värd-, transit- och ursprungssamhällen som en strategisk respons som syftar till att ta itu med de bakomliggande orsakerna till migration."

8. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

- "a) EIB:s samtliga finansieringstransaktioner som utförs enligt detta beslut, efter det att projektet godkänts, med särskilt angivande av huruvida ett investeringsprojekt omfattas av EU-garantin och av hur det bidrar till målen för unionens yttre åtgärder, särskilt dess ekonomiska, sociala och miljömässiga, klimatomfattade och könsspecifika effekter,"

ii) Led c ska ersättas med följande:

- "c) om så är möjligt och lämpligt, befintliga ramavtal mellan EIB och ett mottagarland. Vid undertecknandet av nya avtal eller ändring av befintliga sådana, ska EIB säkerställa att det är möjligt att sådana avtal kan offentliggöras,"

b) Följande punkter ska läggas till:

- "3. EIB ska säkerställa att information om planerade och godkända transaktioner samt om alla betydande förändringar av dessa offentliggörs och finns tillgängliga för det lokala civila samhället.

4. På begäran ska EIB till Europaparlamentet överlämna resultatmätningar för investeringsprojekt som omfattas av EU-garantin, med beaktande av skyddet av konfidentiell och kommersiellt känslig information och med förbehåll för deras respektive interna regler som styr hanteringen av konfidentiell information."

9. Artiklarna 13 och 14 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Förhindrande av penningtvätt, kampen mot finansiering av terrorism, beskattning, och icke samarbetsvilliga jurisdiktioner

1. Inom ramen för sina finansieringstransaktioner som omfattas av detta beslut ska EIB efterleva tillämplig unionslagstiftning och överenskomna internationella standarder och unionsstandarder, och får därför inte stödja projekt enligt denna förordning som bidrar till penningtvätt, finansiering av terrorism, skatteflykt, skattebedrägeri eller skatteundandragande.

EIB får inte heller ingå nya eller förnyade transaktioner med enheter som är registrerade eller etablerade i jurisdiktioner förtecknade inom ramen för unionens relevanta policy för icke samarbetsvilliga jurisdiktioner, eller som har identifierats som högrisktredjeländer enligt artikel 9.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 (*), eller som i praktiken inte efterlever unionens eller internationellt överenskomna skattenormer för transparens och utbyte av information. EIB får göra undantag från denna princip endast om projektet genomförs fysiskt i någon av dessa jurisdiktioner, och inte visar några tecken på att transaktionen i fråga skulle bidra till penningtvätt, finansiering av terrorism, skatteflykt, skattebedrägeri eller skatteundandragande.

När EIB ingår avtal med finansiella intermediärer ska EIB införliva de krav som avses i denna artikel i de relevanta avtalen och begära att de finansiella intermediärerna rapporterar om efterlevnaden av dem.

EIB ska se över sin policy för icke samarbetsvilliga jurisdiktioner senast efter antagandet av unionsförteckningen över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. EIB ska därefter varje år lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av dess policy om icke samarbetsvilliga jurisdiktioner när det gäller dess finansieringstransaktioner, inklusive landspecifik information och en förteckning över de intermediärer med vilka de samarbetar.

2. I sina finansieringstransaktioner som omfattas av detta beslut ska EIB tillämpa de principer och normer som fastställs i unionsrätten om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 (**) och direktiv (EU) 2015/849. EIB ska i synnerhet göra både direkt finansiering och finansiering via intermediärer enligt det här beslutet avhängiga av lämnande av uppgifter om verkligt huvudmannaskap i enlighet med direktiv (EU) 2015/849.

Artikel 14

Garantiavtal

Kommissionen och EIB ska underteckna ett garantiavtal med detaljerade bestämmelser och förfaranden för EU-garantin enligt artikel 8. Europaparlamentet och rådet ska meddelas om det garantiavtalet i enlighet med deras respektive interna regler som styr hanteringen av konfidentiell information.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 (EUT L 141, 5.6.2015, s. 1).”

10. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”2a. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 5 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 8 april 2018.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4 och 5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4 och 5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort några invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

11. Artikel 20 ska ersättas med följande:

”Artikel 20

Rapportering

Senast den 30 juni 2019 ska kommissionen förse Europaparlamentet och rådet med en rapport som utvärderar tillämpningen av detta beslut och bidrar med underlag för ett eventuellt nytt beslut om omfattningen av EIB:s finansieringstransaktioner inom EIB:s externa utlåningsmandat genom EU-garantin.

Senast den 31 december 2021 ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om tillämpningen av detta beslut.”

12. Följande artikel ska införas:

”Artikel 20a

Övergångsbestämmelser

EIB får finansiera projekt som godkändes efter den 12 oktober 2016 och före den 8 april 2018 och ingående av ett garantiavtal mellan kommissionen och EIB. Sådana projekt får omfattas av EU-garantin förutsatt att kommissionen bekräftar att de är förenliga med det mål som fastställs i artikel 3.1 d och villkoren i garantiavtalet respekteras.”

13. Bilagorna I, II och III ska ersättas med texten i bilagorna till detta beslut.

14. I bilaga IV ska det första stycket ersättas med följande:

”EIB:s verksamhet i partner som deltar i föranslutningsprocessen bedrivs inom ramen för anslutningspartnerskapen och de europeiska partnerskapen, som anger prioriteringarna för föranslutningsländer och mottagare för att föra dessa närmare unionen, och dessa partnerskap utgör en ram för unionsstöd. Stabiliserings- och associeringsprocessen utgör unionens politiska ram för samarbetet med västra Balkan. Det baseras på progressiva partnerskap, där unionen erbjuder handelskoncessioner, ekonomiskt och finansiellt stöd och avtalsbaserade förbindelser i form av stabiliserings- och associeringsavtal. Det ekonomiska stödet inför anslutningen, via instrumentet för stöd inför anslutningen, hjälper föranslutningsländer och mottagare att förbereda sig för de skyldigheter och utmaningar som följer av ett unionsmedlemskap. Ett sådant stöd underlättar reformprocessen, inbegripet förberedelserna för ett slutligt medlemskap. Det är inriktat på institutionsuppbyggnad, anpassning till unionens regelverk, förberedelser för att administrera unionens strategier och instrument samt främjande av åtgärder för att uppnå ekonomisk konvergens.”

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Strasbourg den 14 mars 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA

Ordförande

BILAGA

"BILAGA I

REGIONALA TAK

- A. Föranslutningsländer och mottagare: 8 075 000 000 EUR, varav 7 635 000 000 EUR inom ramen för det allmänna mandatet och 440 000 000 EUR inom ramen för mandatet för utlåning till den privata sektorn.
- B. Grannskapsländer och partnerskapsländer: 19 680 000 000 EUR, uppdelat i följande deltag:
- i) Länder i Medelhavsområdet: 13 030 000 000 EUR, varav 11 170 000 000 EUR inom ramen för det allmänna mandatet och 1 860 000 000 EUR inom ramen för mandatet för utlåning till den privata sektorn.
 - ii) Östeuropa, Sydkaukasien och Ryssland: 6 650 000 000 EUR.
- C. Asien och Latinamerika: 4 083 000 000 EUR, uppdelat i följande deltag:
- i) Latinamerika: 2 694 000 000 EUR.
 - ii) Asien: 1 165 000 000 EUR.
 - iii) Centralasien: 224 000 000 EUR.
- D. Sydafrika: 462 000 000 EUR.

Inom ramen för det samlade taket får EIB:s styrande organ, efter samråd med kommissionen, besluta att omfördela ett belopp motsvarande upp till 20 % av de regionala deltaken inom regioner och upp till 20 % av de regionala taken mellan regioner. Om EIB:s styrande organ senast den 30 juni 2019 kommer fram till att EIB inte kan utnyttja det planerade målet inom ramen för EIB:s motståndskraftsinitiativ får upp till 20 % av 1 400 000 000 EUR enligt det allmänna mandatet som öronmärkts för projekt inom den offentliga sektorn och 2 300 000 000 EUR enligt mandatet för utlåning till den privata sektorn omfördelas inom och/eller mellan regionerna som avses i punkterna A och B i denna bilaga.

Varje eventuell omfördelning inom ramen för EIB:s motståndskraftsinitiativ ska bli föremål för överenskommelse i förväg mellan kommissionen och EIB.

EIB:s styrande organ ska särskilt använda sådan möjlighet till omfördelning för att möjliggöra en fortsatt inriktning av EU-garantin på projekt med en högre riskprofil i prioriterade regioner. Kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om sådana omfördelningar.

BILAGA II

POTENTIellt BERÄTTIGADE REGIONER OCH LÄNDER

A. Föranslutningsländer och mottagare

Albanien, Bosnien och Hercegovina, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Kosovo *, Montenegro, Serbien, Turkiet ⁽¹⁾

B. Grannskapsländer och partnerskapsländer

1. Länder i Medelhavsområdet

Algeriet, Egypten, Jordanien, Libanon, Libyen, Marocko, Palestina, Syrien, Tunisien

2. Östeuropa, Sydkaukasien och Ryssland

Östeuropa: Vitryssland, Republiken Moldavien, Ukraina

Sydkaukasien: Armenien, Azerbajdzjan, Georgien

Ryssland

C. Asien och Latinamerika

1. Latinamerika

Argentina, Bolivia, Brasilien, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Kuba, Mexiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay och Venezuela

2. Asien

Afghanistan, Bangladesh, Bhutan, Filippinerna, Indien, Indonesien, Iran, Irak, Jemen, Kambodja, Kina, Laos, Malaysia, Maldiverna, Mongoliet, Myanmar/Burma, Nepal, Pakistan, Sri Lanka, Thailand, Vietnam

3. Centralasien

Kazakstan, Kirgizistan, Tadzjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Sydafrika

Sydafrika

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999) och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

⁽¹⁾ Turkiet omfattas inte av EIB:s motståndskraftsinitiativ eftersom det omfattas av ett separat avtal mellan EU och Turkiet.

BILAGA III

BERÄTTIGADE REGIONER OCH LÄNDER

A. Föranslutningsländer och mottagare

Albanien, Bosnien och Hercegovina, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Kosovo *, Montenegro, Serbien, Turkiet ⁽¹⁾

B. Grannskapsländer och partnerskapsländer

1. Länder i Medelhavsområdet

Algeriet, Egypten, Jordanien, Libanon, Libyen, Marocko, Palestina, Tunisien

2. Östeuropa, Sydkaukasien och Ryssland

Östeuropa: Vitryssland, Republiken Moldavien, Ukraina

Sydkaukasien: Armenien, Azerbajdzjan, Georgien

Ryssland

C. Asien och Latinamerika

1. Latinamerika

Argentina, Bolivia, Brasilien, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mexiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela

2. Asien

Bangladesh, Bhutan, Filippinerna, Indien, Indonesien, Irak, Jemen, Kambodja, Kina, Laos, Malaysia, Maldiverna, Mongoliet, Myanmar/Burma, Nepal, Pakistan, Sri Lanka, Thailand, Vietnam

3. Centralasien

Kazakstan, Kirgizistan, Tadzjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Sydafrika

Sydafrika”

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999) och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

⁽¹⁾ Turkiet omfattas inte av EIB:s motståndskraftsinitiativ, vilket omfattas av ett separat avtal mellan EU och Turkiet.

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV